

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 04.04.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Воторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић.**
- **Констатује се да су из Окружног затвора приведени опт. Митровић Радослав, опт. Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адв. Мирјана Несторовић, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић.**
- **Адв. Татомир Лековић није присутан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете га Ви мењати?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: (адвокат Драган Палибрк) Мењаћу га ја на данашњем суђењу.

- **Данас ће га мењати адв. Палибрк Драган.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни са тиме?

- **Оптужени Нишавић је сагласан.**
- **Фолић Горан, Милан Бирман и Палибрк Драган.**
- **Присутни су и сведоци Трајковић Јовица и Недељковић Светозар.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако? Трајковић Јовицу позовите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Трајковић Јовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трајковићу, добар дан.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани код истражног судије, морате још један пут да нам дате исказ, тако да сте Ви у својству сведока овде, дужни сте да нам говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да нам одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу, јесте ли разумели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте и да положите заклетву, па нам прочитајте овај текст заклетве?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Овај овде што пише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то испред што Вам је.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан и говорим само истину и да ништа од тога што ми није познато нећу причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не знам чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ваше име и презиме које је?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Трајковић Јовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Војислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: 1954.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Сува Река. Сад мислите овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Смедерево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смедеревом, добро. Интересује нас догађај у Сувој Реци, страдање породица Бериша, испричајте нам шта све знате о том догађају?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Господин судија ја сам у том био само два минута и ништа више не знам о чему се то ради. Ја сам ту само дошо, попео сам се на камиону, сишо са камиона и одмах сам отишо кући и друго ништа не знам ни да испричам. Никог нисам видео и никог не знам ко је то урадио, ко је ту био и шта су радили о томе ништа, ја за два минута нисам мого ништа да превидим о чему се то ради, нисам био очевидац убиства и тог догађаја шта се ту дешава, ми смо дошли, командант града то је био Вуксановић Бобан, дошао је на превару, узео нас да утоварамо кревети за спавање, полиција је дошла је појачање, да се кревети наместу да би могла полиција да спава. Међутим кад нас он одвео тамо видео сам само лешеве, утоварени камион, ја сам се попео на камиону, сишо са камиона, реко сам командиру да не могу, ја сам од срце болестан, командир ме пустио кући и то је било то, ништа друго не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате више. Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ко је то радио, шта је то радио то ја појма немам, само толико сам био на камиону, сишо са камиона, чак нисам ни леш дохватио у рукама ја сам то одмах кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је то било?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Када је дошао Вуксановић код Вас, које време од прилике, пре подне, по подне?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја мислим да је било после подне, не знам тачно које време, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате тачно, дошао је код Вас кући?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел дошао сам?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Сам је дошао својим колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим колима је дошао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Е богами сад, мислим да је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате само, да ли се сећате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су кола била, јел можете да опишете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Можда је он имао и своја кола али дал дошо са колима дал дошо са ниву ладу, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи сам, углавном био је сам?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Сам, сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с ким Ви полазите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким Ви полазите, пошто Вам је рекао да треба кревете да доносите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја сам, ту смо сви били из породице нас троје смо били из породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким Ви крећете, са Бобаном?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Са Бобаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са ким још, ко је пошао са Вама?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ови други што требају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците и њихов имена?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Стефан и Јован, они су били из моје породице нас троје смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који вас троје?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па нас, из наше породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте ви, значи Ви, Стефан и Јован.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, били су још једно двоје али стварно не знам који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Стефан?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То ми брат од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат од стрица, а Јован?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не Јован него Давор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давор?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: И то ми брат од стрица исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се Стефан презива?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Трајковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трајковић, значи са Стефаном и Давором сте кренули?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ушли у кола код Бобана?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где Вас он одвози. Знате шта ја ћу Вам покушати ако можете да се снађете да Вам покажем скицу Суве Река, да добро погледате скицу, јел ћете моћи да се снађете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо скицу да видимо и режију бих молила скицу Суве Реке?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Прво смо дошли до Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само мало да нам режија прикаже на мониторима, ево имате и на монитору, добро, где Вам више одговара, погледајте, значи добро погледајте ту скицу.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Прво да нађем општина где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево Вам скроз у десном углу, горе у десном, покажите.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Овде доле је гробље, овде су куће, Приштина-Призрен, да ово је ауто-пут Приштина-Призрен, кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад погледајте да ли можете да се снађете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ове су ове куће иза, не то је пут Приштина-Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је погледајте.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да, ово је Приштина-Рештане то је са супротне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Супротне, добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Није према Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ово Приштина-Призрен, видите где је полицијска станица?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да, видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад се мало покушајте да се оријентишете, од те полицијске станице па ево та улица где Вам је скупштина, пише Вам ту.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Црква је горе код полиције, то треба да буде испод цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десно идите, односно.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, гробље је са десне стране, бензинска пумпа са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте код гробља, па имате ту неки локал и земљани пут пише.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел видите овде пише зграда Скупштине Општине и зграда ТО, да ли је то тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Зграда Скупштине Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи црква, звоник, гробље.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, локали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пут, Скупштина Општине и зграда ТО, јел то тако било?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ту, ове локале ту су да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад полако, где је Ваша кућа у односу на, у том делу, само покажите од прилике где се?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Моја кућа пут за Призрен са десне стране, доле, од Општине једно песто-шесто метара она је убачена још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи Ви крећете којим путем са Бобаном?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Крећемо главним путем од куће излазимо на главни пут према Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: И ту дођемо до Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Општине?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да. И од Општине онда смо отишли оне зграде где су, то се звао центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад овако, где паркира Бобан кола?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Код Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Општине, јел ту где пише стаза, јел ту баш код Општине јел улази?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Баш код Општине, ту на путу Приштина-Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви излазите из кола.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да излазимо из кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел излази и Бобан?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: И Бобан излази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту паркирано још неко возило, да ли видите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли из кола?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, и?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: И ми смо отишли овде ту где је био овај масакр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па у овај локал где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био тај локал?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, до ту смо дошли и ту је био крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете ту, долазите кога видите, јел видите нека униформисана лица, кога све видите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Униформе сам видео али ја људе стварно не познајем који су ту били, ја нисам познавао, јер ја сам био ту свега, ти кажем два до три минута само сам на камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли али ја морам да Вам поставим господине Трајковићу, ја морам да Вам поставим још нека додатна питања да би нешто разјаснили, разумете, тако да није ми довољно само то што кажете два минута?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па толико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не то је у реду, али ја Вас сад питам, значи кога затичете, кажете ушли сте, попели сте се на камион, где видите камион?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја не видим камион нигде овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево имате улаз у Занатски центар, онда имате овде бензинску пумпу, па опет имате неки улаз-излаз, погледајте у односу на бензинску пумпу где видите камион, Занатски центар па оријентишите се, где видите камион да је паркиран?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Камион је био испред једно, од ове продавнице, од овог локала једно пет-шест метара, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде нацртајте, само нацртајте где је камион, јел видите овај улаз у Занатски центар?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја се извињавам судија, мислим да је на другој скици коју је дао Јовановић много више се види из Занатског центра и пре ће да види неко овде, овде се ништа не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, у праву сте, али јако је много нацртано због тога, не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јесте, али на овој се не види ништа, на овој где он треба да покаже.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја овде видим само гробље и цркву видим, Скупштина, зграда Скупштине Општине, локал не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте ову другу скицу, покажите му.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Полицијска станица, само преко пута Општине, ништа више, пошта је доле од Општине још, то је већ на улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите где је Општина и јел видите где је улаз у Занатски центар, јел му добро окренута карта, прочитајте, добро је погледајте?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Црква је више, треба да буде више центра, Занатског центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја ипак мислим да би требало ову основну скицу, ово је јако много нацртано, сад је сасвим другачије он гледа, разумете, добро, погледајте, ја сам тражила на ваш предлог, па ћемо, покажите му Снежо где је Општина, сачекајте.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Пошта је доле испод суда, овај суд је горе, суд је више Општине, Општина је од центра најмање једно, ево аутобуска станица је иза, гробље то је само пут што одваја гробље и бензинске пумпе али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се снађете ипак Ви са том скицом. Добро, ајде овако, узмите ову основну, претходну ову скицу, погледајте добро, значи имамо зграду Скупштине Општине, ову прву што сте гледали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Е овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту Вам је боље?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па то је одма супротне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи гледајте у односу, ево је црква, звоник, гробље, Скупштина Општине, Ви сте изашли, значи паркиран је аутомобил код Општине Ви излазите и крећете према?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ка центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ка центру, крећете према Занатском центру?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где видите камион да је паркира?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не видите на скици, него Ви где, присетите се, где сте видели паркиран, јел на улазу у Занатски центар, јел паркиран ту где је бензинска пумпа, где видите камион, не видите га овде, јел ме разумете, него кад сте дошли тамо, где сте видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Камион је био једно 3 до 5 метара од Занатског центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 3 до 5 метара од Занатског центра?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па толико како се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је окренут, опишите камион када сте дошли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Камион је овако био окренут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кабина где је окренута?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Кабина је била према путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према путу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има, шта има, опишите камион, јел има неку цераду, како изгледа, које је боје церада, ништа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел отворена?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам, није, имао цераду али не сећам се које је боје и ко је био возач у њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел церада отворена или затворена?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и долазите овамо и кога све видите, јел Стефан и Давор јел су поред Вас?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Стефан и Давор они су остали ту, они су и даље остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и јел сте се одмах попели, ко Вам каже сада да товарите лешеве?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја сам се сам попео на камиону али кад сам видео ја сам сишо од камиона и реко сам да не могу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао да се попнете на камион?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па сам да би утоварао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кревете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, попнете се и шта сте видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Попнем се и одма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одма кажите ми шта сте видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Видео сам лешеве, лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је било, јел било доста ту лешева?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи већ су били лешеве ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете од прилике да кажете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам, ја сам, стварно ти кажем да, само сам на камиону, и одма од камиона ту ми је све завршна реч, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел силазите са камиона?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Одма нисам ни дохватио ни леш са руке нит ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме се обраћате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Командиру, командир ме пустио иди каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командир?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па командир станице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Радојковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где он стоји?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту стоји поред камиона, поред локала, поред пута, где стоји, где му Ви прилазите, значи излазите из камиона?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, чим сам сишо са камиона и код командира, командир каже иди кући, поред камиона једно метар, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он стоји поред камиона?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел на путу или где?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: На путу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу, с ким стоји?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то овај пут Приштина-Призрен, ту стоји?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ма не бре, до камиона ту био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, с ким стоји, јел ту Бобан?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, није био Бобан, Бобан је отишо не знам где.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобан је отишо?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Бобан само нас довео до ту и отишо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви дошли јесте ли видели Радојка ту?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командира станице?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, само сте га видели кад сте?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Кад је дошо он у том моменту и ја сам му реко да не могу да издржим ово, идем кући, оћу да паднем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је у том моменту дошо кад сте Ви сишли са камиона?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако, чиме је дошао?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел видите неко превозно средство или је дошо?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знате, ништа нисте видели?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта му Ви кажете?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да ја не могу ово да издржим, ја сам од срце болестан, ћу да паднем, каже иди кући и то је било све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Стефаном и Давором?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Они долазе сутра дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они остали?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они остали ту, Стефан и Давор?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да, они су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали су, и шта само Вам је реко да идете кући?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Иди каже кући пошто не можеш да издржиш, иди, отишо сам кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде опишите командира како је изгледао, јел имао униформу, опишите га мало, како је изгледао он у то време?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Плав, висок, слаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао униформу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је униформу имао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Плаву, сва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је униформа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Плаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаву, јел пише нешто на униформи, не пише, јел имао капу на глави?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био наоружан?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, колко би био висок по Вама, плав, црн, дајте опишите га мало?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Плав, овако мало, плав од мене, ја сам црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одкуд Ви знате да је он командир станице?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Он је био пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Ви дуго њега познајете, знали сте га од раније?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па знали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго га познајете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Познајем га десетак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад Вам је он реко добро идите кући, Ви сте отишли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Отишо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте још видели ту униформисаних лица, ипак сте нешто видели кад сте дошли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ништа нисам видео, нисам госпођо видео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бобана више не видите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Бобана нисам видео више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, дошли сте кући?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Дошо сам кући и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чули да ли има неког пуцања, да ли има неких?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, јел било пуцњаве тад кад сте дошли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисмо ми чули, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се није дешавало?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисмо ни чули ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули неке детонације или нешто?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда неке лешеве испред камиона?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли улазили у ову пицерију, кафић у тај локал?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте улазили?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали прилике да га видите кад сте дошли ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Кога?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Тај локал, како је изгледао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па локал ја знам, ја сам ишо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад сте дошли, кад сте се попели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели како изгледа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Са спољашње стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било паљевине, јел било дима, јел било било чега ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Није, није, нисам ја то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су Стефан и Давор дошли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Заједно смо отишли са Стефана и Давора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви сте сами отишли кући?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: А, да, они су дошли касније после, не знам које време, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам причају они?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ма, нисам ја са њима био у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте причали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисмо, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли питали какви су то лешеве, који су то лешеве, зашто смо?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ништа, није ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Није ме ни интересовало за то, који су, где су, шта су, то ме није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас није интересовало?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па те лешеве и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чули уопште ко су ти људи, који су ту страдали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ма није, ма какви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли питали како кревете треба да односите да разнесите а сад од једном угледате лешеве?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па кога да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога нисте питали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па кога кад он командант није се појавио више код нас, ми смо хтели команданта да бијемо ту због деце што нам узео из дворишта, узео 14 година децу, непунлетну децу скупио, што није узео своју децу, него узео од двориште децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кад сте били саслушани код истражног судије?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако, сећате се?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Био сам прошле године ваљда или, да прошле чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви остајете код тог исказа који сте дали код истражног судије, јел све то тако што сте и причали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Код судије сам причао исто овако два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја баш се сад не сећам госпођо ја сам за годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вас подсетити?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја сам имао четири смртна случаја за годину дана, ја сам више и то психички оптерећен и сад сам у недељу имао сахрану поново, па брат, па стриц, па други стриц, све то ушло у главу ја више и не могу ни да се сећам за годину дана четири смрта сам имао, то није мала ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу покушати да Вас мало подсетим па Ви прокоментаришите пита Вас истражни судија «јесте ли сигурни да је био командир станице», Ви кажете « па он нас је предао командиру станице, командант града који је надлежан, он нас је предао и каже ево вам командир он ће вас даље упутити где треба да идете»?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вас Бобан предаје командиру тачно?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Код Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Општине?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је био ту кад сте ви дошли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: До саме Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи био је ту чим излазите из кола?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па нас предузео и смо отишли тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где вас је он одвео?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Код центра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир вас води до центра?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бобан одлази?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Бобан одлази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел улази у кола или пешице одлази, како?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Колима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима одлази, и командир вас води до, преизима и до камиона?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта раде Стефан и Давор, јел они скупљају, јел Ви видите кад сте сишли доле, јесу ли они остали да скупљају лешеве?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Госпођо ја сам био ту само на камиону, сишо а они шта су радили то ја то не знам, нисам ни видео нит.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте од прилике видели лешева, опет Вас питам, рекли сте да не знате?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте тако рекли код истражног судије сте рекли «ја сам се попео на камион и чим сам видео на камиону два, три леша ја сам рекао командиру да ја то не могу да гледам и да не могу да издржим»?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Тачно, тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Командир је рекао иди кући, и ја сам отишао кући»?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тачно?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи два, три леша сте видели?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па то, на тај исказ тако сад баш не сећам се али толико је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то, како су били обучени, да ли су имали ти лешеве униформу, цивили, како су били, нисте могли?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, нисам. Стварно не знам, у какву су униформу били, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете још неког од полицајаца, знате командира, знате Бобана команданта града, јел он био како Ви кажете командант града, јел био неки ауторитет?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па знам, па ја сам био у цивилну заштиту у војну, ја сам био у војник, Вучина ми био командант града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били, цивилна заштита, територијална одбрана, где сте?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, у територијалну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалној одбрани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли имали униформу тад кад сте дошли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву униформу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Зелену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелену, а Стефан и Давор?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, они су били деца?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: 14 године, они су 14 године, непунолетна деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је Мирко Ђорђевић?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирко Ђорђевић јел знате ко је?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Мирко Ђорђевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Мирко Ђорђевић, а одакле је он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли знате ја Вас питам?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, нисте чули. Да ли сте чули да се спомиње неко име, нило какво име да се неко дозива, да прича нешто, да се по имену ословљава?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, ништа, то уопште нисам ни чуо ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете, да ли знате ко је Јовановић Ненад?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јовановић Ненад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, да ли сте чули ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ма јок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Нишавић Милорад, звани «Мишко»?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па он је из Суве Реке, знам га ко човека, а овако ја га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па он је био у ДБ-у, али да ли је учествовао у том масакру ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли га видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели, а јесте ли га виђали тих дана од почетка бомбардовања, да ли сте га виђали тих дана?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Видео сам га по улици али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По улици сте га виђали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је изгледао, ајде опишите га?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па он је крупан, кратак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кратак, низак?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ниска раста је био, није висок био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел носио униформу, јел имао, како је имао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био у униформи или је био цивил?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да је био у цивилу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте га виђали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био наоружан?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па одкуд знам. Сваки полицајац има пиштољ, ја не могу да кажем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је Петковић Мирослав, Мики?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Микита знам овако ко другара, ко, дал је учествовао ту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли га видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па виђао сам га по, заједно смо расли али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли га видели ту кад сте дошли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту кад сте дошли код Занатског центра?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели, јел знате ко је Петковић Зоран?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам, па то му је брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му је брат.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: А њега па уопште нисам видео, знам га овако ко другара али нисам никога, јел ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је Папић Рамиз. Не знате, јел знате још некога ко је на полагају, ето знали сте командира, кога још познајете да је на неком тако полагају осим командира, јесте ли познавали некога и Вуксановића?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога више нисте познавали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ови из Суве Реке што знам, мислим виђао сам их по Суве Реке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ове двојицу а да су учествовали у масакру ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је било у Сувој Реци, јел било тих дана од почетка бомбардовања, јел било пуцања, јел било паљевина, јел било пљачкања, јел било, јел знате нешто о томе?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па било пуцања ко у рату, у рату свуда има пуцања а овако појединачно није, у рату било по шумама, било пуцања, по кућама није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту припадника ОВК?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Где, ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самој Сувој Реци?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па било како није било они су то, бежали по дану шетају, ноћу се скупљају, како није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели уопште тих дана да ли су неке куће гореле, јел било нешто запаљено ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, не мора тог дана?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па било раније, одкуд знам ја ко је то палио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви ишли овим путем, Рештанским путем, јесте ли пролазили ту, тих дана?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, нисмо смели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте смели. Јесте ли чули за породицу Бериша?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па знам ја Берише све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их све познајете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чули шта се догодило са њима. Ништа нисте чули?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Чули смо да су неки мртви, а који су, од које породице, јел Бериша има хиљаду кућа, то је највеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули да су неки мртви?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана да ли сте чули. Не, а кад сте уопште чули да су настрадали, ако сте чули?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате. Да ли познајете Јашара Беришу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Комшија ми био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшија Вам је био. Где је он радио. Где?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: На бензинској пумпи, он је био шеф бензинске пумпе, шта је било са њим, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел радио тих дана?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Ако Вам је комшија јесте ли га виђали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па виђао сам га овако на улици а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад га последњи пут видите тада?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Госпођо одкуд знам ја кад сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на дан кад сте ишли, кад Вас је Бобан позвао да скупљате кревете како Вам је он рекао да Вас је преварио у односу на тај, кад сте видели Јашара и да ли сте га видели уопште?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели. Па добро, јел питате где је комшија?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Шта имам да питам где је комшија, што ме интересује мене за комшију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас ништа интересовало?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ма јок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Абдулаха Ељшанија?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, ко је Ељшани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Абдулах?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па Албанац, не знам, знам га овако али не знам дал је мртав или жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам, нисам ни чуо дал је он убијен или није, о томе не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли је било неког исељавања у Сувој Реци?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: За време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања, значи тај период нас интересује?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Мислим Српску страну или Албанску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једне и друге, јел било исељавања?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Исељавања је било за време, Албанци су ишли за Албанију а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ишли због, каже због НАТО што бацају бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко од Ваших комшија Албанаца отишао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Отишли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ли Ви питате зашто идете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Питам, каже од НАТО бежимо, нисмо ми терали никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте терали. Јесу ли то биле неке колоне или видите појединачно да људи одлазе, како?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, у колонама су ишли, мислим чак и са аутобус су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви знате црква где је, јел тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А звоник?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је вишље, црква или звоник?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Већи је, па скоро једномерно, мало ако је виши звоник за 2-3 метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико би то од прилике по Вама било?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па десетак, петнаест метара можда и мало мање нисам мерио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висина звоника?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се некада попели на звоник?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па јесам сто пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Попели сте се, сто пута сте се попели, и шта видите кад се попнете на тај звоник?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што се пењете онда?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја сам се пењао кад сам лупао звоно, кад умре неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тад кад лупате то звоно, шта видите, јел видите Суву Реку?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па видим али нисам, тад није било изграђено кад сам се ја пењао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате где су куће Берише?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куће породице Берише јел знате где су на ком путу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Госпођо кроз целе Суве Реке су они. Сад не знам на коју страну мислите, ја сам имао у улицу комшије Берише, имало и доле, са свих страна су они, то је била највећа породица, мислим по презимену да су они највећа породица у Суву

Реку, има Берише ту два, три километра далеко од Суве Реке ту су Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Ви знате где је била смештена мисија ОЕБС-а?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била у чијој кући?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Била је код неких Берише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако сетите се.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Иза, то је иза овог центра одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Иза центра, ту су били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су били.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То колико ја знам да су ту били а они су били смештени на друге локације нису само ту, а знам да у ту кућу, да су били ту они смештени а било је и на друге локације, сад ја баш не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате чија је то била кућа где су они смештени осим што знате да је Бериша, јел знате чија, ког Берише?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Чини ми се да код Веселј Берише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Веселја, а јел знате шта је са њим?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате. И ништа нисте разговарали ни са Стефаном ни са Давором?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су се вратили кући?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли било са ким нешто причали о тим што сте видели те лешеве?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па причали смо овако по улице са другари и ово, одкуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали Вељковић Велибора?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали. Јел имамо име и презиме. Прочитајте овде једно име и презиме, немојте наглас и немојте говорити, само реците да ли знате тог човека. Значи ништа немојте говорити, немојте говорити његово име, само реците да ли уопште знате ко је то?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ово треће што пише, чини ми се да га познајем али нисам сигуран, али по презиме и име не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи по надимку, имамо име, презиме и надимак, јер надимак би био то треће?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па по моме можда, али нисам сигуран у то, а по надимку можда би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би то био што кажете можда да знате по надимку, ко би то био, јел то полицајац, јел, шта, ко је он?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам сигуран ни ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро само што сте сигурни.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ал презиме и име нисам уопште сигуран, по овоме сам, ал не верујем, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Александар Милановић, јел знате ко је то?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па шта је он био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде га је јуче спомињао сведок Петковић, па да ли Ви знате ко је то?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Паја?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Паја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паја?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јел то сведок шта је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам не казује то име?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам сведок да треба да, али он је у Немачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја вас питам да ли знате уопште да ли сте чули, не питам Вас о сведоцима?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је Крстић Спира?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Спиру знам то ми је комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшија, па шта је он радио?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па он је био у цивилну заштиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилној заштити, јесте ли га видели тог дана када сте дошли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите уопште неког да седи у камиону?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не. Они су дошли после мене сигурно, јел, нисам видео никог, знам га ко човека и ово а дал је он ту био после мене не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је Бора?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Бора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бора. Јел Крстић Спира нам је спомињао неког Бору да је возио па реко да ли случајно Ви познајете ко је то Бора?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је осим њега био и возач Бора?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па знам једног пошара Бору али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, кажем вам па су ту дошли после мене али ја њих нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити да погледате оптужене и да ли уопште можете да препознате некога, да ли уопште знате некога, хоћете устати оптужени сви, добро погледајте и да ли можете да препознате било које лице овде, значи приђите мало ближе и погледајте добро?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ово троје знам, али то су, виђао сам, то су из Суве Реке, али да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас ја дал сте их видели, јел знате, сад Вас питам да ли знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ко пријатеља, ко другара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ко командира, дал су они учествовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командир?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ваљда Радојковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да сведок након што је председник већа позвао да изврши препознавање, указује на Репановић Радојка да је командир станице, затим указује да познаје и да је препознао

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Петковића и овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић, ко је Петковић Мики, ко је Петковић Зоран, где је Зоран, па приђите мало ближе. Скините те наочаре.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па да то су ми комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Петковић Микија и Петковић Зорана.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Дал су они то урадили ја то немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сад Вас нисам то питала, само Вас питам да ли их познајете. Познајете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Познајемо се овако, ту смо расли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никога више нисте препознали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Па то су тројица.

Констатује се да је сведок препознао и Нишавић Милорада званог «Мишка».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од ових овде које сте видели сада које сте извршили препознавање видели сте само Репановића, командира станице на лицу места, тамо поред камиона?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Он нас довео до ту и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас је довео.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Он ме је пустио и ја сам отишо кући и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, изволите питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Трајковићу кад сте дошли код Општине, да ли је ту било људи, да ли је ту било каквих људи код Општине?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На улици у дворишту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никога није било. Нисам Вас добро схватио где је тај камион на који сте се Ви после и попели, да ли је, прво да видимо, да ли је он на путу, на овом главном путу Призрен-Приштина, на главној улици?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ваљда је био камион од продавнице једно пет метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које продавнице?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ове где се то десило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А, дакле где се то десило, а одкуд Ви знате где се то десило ако тамо нисте улазили, ако тамо никакве лешеве нисте видели ни околу, одкуд знате где се то десило?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам улазио унутра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, па добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам улазио унутра, ја сам право у камион ишо и одмах чим сам ја то видео те лешеве ја сам доле сишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видели сте лешеве на камиону, али сад кажете, то сте и мало пре рекли у току излагања где се то десило, локал где је то било и тако даље, па Вас ја питам, одкуд Ви знате где се то десило, где је то било, како то знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па што нас овај командант града узео од дворишта и довео нас до Општине, до Општине-од Општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него ваљда од Општине?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ваљда Вас је довео од Општине тамо до.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, до Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Општине.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Од куће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Бобан, Бобан?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, Бобан, е потом сте рекли да је командир Радојко да Вас је одвео ?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јел може именом и презименом , само да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Радојковић, Радојко, командир, командир, рекли сте командир?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Командир.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте, да Вас је он одвео тамо до?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: До тог места и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До тог места па сте рекли и где је то било па Вас ја питам, одкуд Ви знате где је то било, да ли Вам је речено, да ли Вам је речено где су лешеве које треба да товарите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако нисте ни један леш видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесам на камиону кад сам се попео и одмах сам сишо доле и реко сам да не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па лешеве су већ утоварени?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нису, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па видели сте лешеве на камиону?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Два, три.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи утоварени су?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Два, три леша сам видео и одмах сам ја скочио доле. Од камиона сам одмах доле скочио и рекао командиру да ја од срце болујем, пушти ме да идем кући и одмах сам отишо кући.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ма није рекао, Ви сте видели лешеве на камиону, али сте рекли на питање председнице већа, да нисте видели никакве друге лешеве унутра нисте улазили.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У локал нисте улазили, око локала лешева нема.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја Вас питам?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Само на камиону што сам ја то видео.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја Вас питам, да ли Вам је речено где су ти лешеви које треба товарити?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па одкуд знам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја одкуд знам где су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па је ли Вам то речено?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није Вам речено?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, данас нисте рекли мада сте у поступку истраге рекли да Вам је командир тада рекао кад Вас је преузео код Општине, да треба да уствари утоварате лешеви, данас то нисте рекли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам, ми смо видели шта треба да се утовара и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ево сад ћемо мало да читамо.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Извините молим Вас, ако можете само да не кажете, командир, командант града, јер он можда и меша, па кажите Бобан или Репановић Радојко, како је он рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командир, командир.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Али не, нека буде именом или презименом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро слажем се, прихватам ову сугестију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао Репановић, он је на моје питање Радојко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекао је Радојко или Радојковић, добро, видите овако у истрази сте Ви рекли «међутим када нас је он одвео до командира предао оном командиру», значи Бобан кад Вас је предао командиру, «командир нас је преузео и рекао је треба да се утоварају лешеви», то сте Ви рекли у истрази, истражном судији.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Можда, не сећем се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па шта је, је ли Вам рекао ил Вам није рекао. Молим?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Можда ја сам то дао исказ али не сећам се, бога ми, стварно се не сећем, то је било прошле године, претпрошле, кад, пише ту датум, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пише датум, то је било 2004.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да се утовара лешеви и то је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па јел Вам то неко рекао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па шта има, видео сам ја ту лешеве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро Ви сте то видели, али Ви сте у поступку истраге рекли да, док их још нисте видели да Вам је већ речено шта треба да радите иако Вас је Бобан на превару одвео од куће.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Можда сам ја то рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али се не сећате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте Ви, где сте мобилисани, нисам схватио да ли у ТО или ЦЗ?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: ТО.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У ТО, и какву униформу имате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Зелену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зелену.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Војничку униформу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Спира, рекосте да је био у ЦЗ?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У ЦЗ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли они имају неку?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Плаву, нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Они имају плаву униформу, кад сте Ви мобилисани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: 25. или 26.марта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 25. или 26.марта, како то памтите по датуму?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Кад је почео одмах, први дан рат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А дакле, први дан рата?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па први дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А кад се ово дешава, ово кад долази Бобан по Вас, кад се то дешава?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Е то стварно не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У односу на тај дан кад сте Ви мобилисани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Е то не знам, стварно не знам, јер ја сам био месец дана на боловању, био сам болестан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од када, одма?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Више кући сам био него што сам био на ратиште.Због ноге сам боловао ишо сам на штапове, више сам био кући, био сам мало где су били ови из ТО-а, команданти ту сам био на кафу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више понављати то.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ту сам људе, офицере и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање, то кад сте саслушани код истражног судије, јесте ли говорили истину тад?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је дошао, када их је довео Бобан тамо код Општине, да ли је ту чуо неки пуцањ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неки пуцањ?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познаје криминалистичког техничара из ОУП-а Торода Јовановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Тодора Јовановића?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Техничара који снима увиђај.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Познајем, али ја га нисам видео ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је видео Зорана Секулића да ради на пумпи тих дана?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не Секулића, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Зоран Петковић?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, нисам имао кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели уопште било кога да ради на пумпи, осим Јашара што сте знали да ли сте после тога видели некога?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам, ја нисам обилазио пумпу јел нисам имао кола, за гориво нисам имао потребе и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је почело бомбардовање да ли је ту било неке друге полиције, војске у Сувој Реци сем ОУП-а Сува Река?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке друге полиције сем полиције Сува Река, да ли је био још неко, неке друге полиције?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Камioni војни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке друге униформе?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, војска је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел била војска, која војска?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Наша.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па јесу ли имали они камione и где су били, где су становали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: По шумама, где су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По шумама.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Познаје ли овог Недељка Петковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула питање?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Недељка Петковића да ли познаје?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Недељка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нешко га зову?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нешко, па то, он ми комшија.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел он комшија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшија.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли, да ли је Бобан и њега повео са?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са Вама?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Заједно?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви кажете само да је био Стефан, Давор и Ви?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Кажем, ја се не сећам тога колико смо били у кола, а знам за њих двојицу а за овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел био Петковић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел био Нешко?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био и Нешко.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са Вама истовремено дошо?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Нешко каже да је нешто друго реко Бобан, да није рекао кревете и то?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ма, господине ја знам што је реко Бобан.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја се тога добро сећам, ми смо зато и отишли, ми да смо знали за ово не би ни отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешко је рекао месо да треба неко да се носи.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не, можда је њему то реко, а мени је лични реко, дошо у авлију из личне наше авлије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је баш за кревете реко, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ту где је паркиран камион и тај где су, где је он ушао, да ли ту има нека трафика у близини?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Трафика не, имала једна продавница, то је била као агенција нека, код саме Општине, преко пута Општине, била нека агенција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате јел постојала нека трафика ту, трафика?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Трафика, киоск, јел. Нема јел, нисте приметили?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Раније је постајала.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ја сам мислио ако сте приметили.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам да је ону продавницу, да је постајала, агенција нека била ту.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел знате Ви кад је пала прва бомба на Суву Реку?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Прва бомба?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У односу, да, на ово кад је Вас Бобан звао, је ли пре тога?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Није прва, него пале пет, шест.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пре него што Вас је Бобан позвао, колко је пало бомби?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Прије, па тачно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може он временски да одреди уопште.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Пале су две, три, не једна него две, три бомбе су пале, срушили кафић један.

НАТАША КАНДИЋ: Реците, да питамо сведока када се он попео на камион, где су отишли Стефан, Данијел и Нешко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели где су отишли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стефан, Давор и Нешко?

НАТАША КАНДИЋ: Давор, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су отишли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ма, они су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кад сте се Ви попели на камион, Ви сте се попели на камион, где су они?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите их?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, нисам их видео. Ја ту кажем, ја сам био само на камион, од камиона кући и друго ништа, е то је било моје, у камион, од камион кући и друго о чему се радило ја то стварно немам појма ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро рекли сте више пута.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли кад је дошао, да ли је било неког дима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га није видео, ништа није видео.

НАТАША КАНДИЋ: А када су деца дошла кући, јел их је нешто питао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га ја, ништа није, нико ништа није причао, питала сам га то.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је разговарао са Нешком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали са Нешком?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Са Петковићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Можда али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел јесте или нисте?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па они су међу собом разговарали како је било, шта су су они видели и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Ви чујете, шта причају?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта причају?

НАТАША КАНДИЋ: У каквом је он сродству са Стефаном и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давором?

НАТАША КАНДИЋ: Давором?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То су ми браћа од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Њихови очеви су мени браћа од стричева.

НАТАША КАНДИЋ: Јел су очеви питали децу шта је било тамо?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли видели да очеви питају децу шта је било, шта су радили?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па били, хтели Бобана да убију, е то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, рекао је?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Деца су дошли узрујана и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка микрофону, молим Вас?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Деца су били узрујана, хтео лично отац њихов да убије команданта, то је што он однео децу тамо, узео, покупио децу од двориште и однео.

НАТАША КАНДИЋ: Опет бих се вратила на онај тренутак када долазе, кад их командир, да ли, зашто се он пење на камион, јел?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте се попели на камион, то Вас пита?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Што сам се попео на камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко Вам је рекао да се попнете на камион?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја сам сам, госпођо, реко ја ћу на камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, на почетку је рекао.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја ћу на камиону, али нисам могао, одмах да изађем и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је одма, он се сам попео на камион.

НАТАША КАНДИЋ: Добро то, али како зна да треба да се попне на камион?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: О госпођо како знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зна да треба да товари кревете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Како, па мора неко на камиону да буде, то није ишло.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли може уопште да се сети, да врати ту слику, да види где се налазе ова деца, он се пење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, па не можемо сад толико да инситуирамо ако он каже да их не види, он се попео видео лешеве, одмах је сишао и рекао да не може.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам ја видео деца где су они ишли јер ја сам, ја сто пут понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, не морате више да се понављате, није видео.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је после овога долазио неко из породице Бериша да их пита за неке своје рођаке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је долазио неко да Вас пита од породице Бериша?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесте, долазио је за Јашара, али ми нисмо стварно знали, стрица питали уствари, овај што је умро, ми смо били у добрим односима са њиме, са комшијама смо били у добрим, он је питао, стварно стриц каже, реко му да стварно не знам где је, ја нисам излазио, куд је отишо, тек је отишо, каже не знам ништа, јер није била ситуација да се излази па да се то види и.

НАТАША КАНДИЋ: А јел Нешко знао да је Јашар убијен?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Е не знам госпођо, Нешко је остао после мене и даље, ја.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, изволите господине?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Значи Нешко је био цело време у Вашем присуству, мислим ту у близини Занатског центра где сте и Ви били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се окрените ка микрофону, ја ћу Вам поновити питање. Јел био све време ту Нешко у центру?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ваљда је био, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били ту, ту је био?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само да Вам предочим, он нам је јуче рекао да је Бобан Вуксановић био сво време у близини Занатског центра, а како је Ваше мишљење сад пошто сте данас рекли, пошто сте рекли да је отишо?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам да је био, али ја га нисам више видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, не, нисте рекли да га нисте видели, него сте видели да је отишо колима?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, само нас ту оставио и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишо колима, тако сте рекли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Отишо и ваљда донео другу туру, одкуд знам, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одкуд Ви знате да је то друга тура у питању?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па видим да је овај сведок дошо, он није био самном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, добро, добро.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Када сте и где први пут видели Радојковића?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Молим?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Радојковића када сте први пут и где сте га видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Није, није довољно јасно рекао, није довољно јасно рекао, има неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је код Општине, молим Вас, код Општине?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Забраните питање, па ћу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, нема потребе, зашто толико инсистирате да Вам забраним питање, молим Вас окрените се ка микрофону.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Е сад, али у ком тренутку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, судија.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да разјаснимо кад га је први пут видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, молим вас полако, па рекао је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи Радојковић прво?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па не, па то је њему Репановић, то је њему Репановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али он у истрази говори Радојко и онда је једном рекао Радојковић и сад сте се Ви ухватили, не сад ово мени личи на навођење сведока, на намерно да се потврди то Радојковић да је то неки десети човек, да то није.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не, не, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, препознао га је, мислим нема потребе, он га је препознао и рекао је командир станице и све.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: То није намерно.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Господине ја га знам као Радојковића, а друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако га познаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да, као Радојко, он је рекао у истрази Радојко па.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ево ја чиним неспорним да је Радојковић онај исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако, немојте сви у глас молим Вас, значи Ви сте објаснили, он је објаснио да чим је дошао, чим су дошли

код Општине да их је Бобан Вуксановић, да је предао командиру код Општине.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Добро, ево сад ћу ја да кажем шта сам ја данас чуо па ћемо да видимо дал је то несумљиво речено, у данашњем исказу Ви сте рекли да је командир само прошао, да није био испред зграде Општине, и чим је он наишо Ви сте сишли из камиона и да сте га питали да Вас пусти кући, јел тако, значи није био испред полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па ево ја сам сад реко, па реците Ви да ли је он био испред зграде Општине или је он наишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, чекајте, немојте сада.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па чекајте па једноставно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, није једноставно питање, него истичете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута, молим вас, али више пута и на моје инсистирање, на моје инсистирање кад га види, он каже видим га код Општине, чим су дошли, кола су паркирали код Општине га види.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Нека се изјасни поново, прочитаћемо транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте поново. Преузео тако је.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не, не послушаћемо транскрипт али знам тачно шта је данас реко, нека се сад поново изјасни на моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и рекао је да остаје код онога што је рекао и код истражног судије.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Нека потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га је после преузео.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли можете сто посто да потврдите да је био испред полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако на проценте, не можете одговарати док Вам ја не дам дозволу, не можете на проценте да ли може сто посто, или зна или не зна.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Прочитаћемо транскрипт па ћете видети да морамо поново да саслушамо овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Реците ми, на који начин Вас је Бобан предао командиру полицијске станице, јел Вам је нешто рекао том приликом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Рекао је за кревети, господине.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А шта је он рекао Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, полако само да Вам кажем, значи кад Вас Бобан предаје, кажете командиру станице, кад Вас предаје, шта каже?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ништа, ево сад командир преузима и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и то је рекао.
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То је то.
АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Добро, и рекли сте данас да је командир био у плавој униформи јел тако?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Плава, то је радна униформа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Добро, у истрази сте рекли нешто другачије, на питање истражног судије плава или маскирна, плава маскирна, или зелена Ви сте рекли маскирна зелена?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па то је та радна, ратна.
АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па плава или зелена?
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ратна униформа зна се која се носи.
АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ви сте данас рекли плава код истражног судије зелена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекли сте плава.
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја сам реко, опширније питао ме тужилац.
АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па ко год, истражни судија Вас пита.
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Која се униформа носила у рату, и ја сам реко да зелена униформа се носи у рату зна се која се униформа носи.
АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте ли пронашли судија?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир станице, он је ваљда био у униформи, немој ваљда дал је био у униформи, у униформи је био, па сад даље тужилац, да ли је било ту још неких људи, па било је али ја стварно не знам који су били по имену, никог нисам мого да познам, која је то униформа била, војна и полицијска, каже полицијска, плава или маскирна, плава маскирна, или зелена маскирна, зелена, али пазите претходно је била реченица, надовезује се на ту реченицу, да ли је било ту још неких људи, па онда описује униформе.
АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не, ово је конкретно за командира било питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је носио ту зелену маскрину униформу, која јединица, он каже стварно не знам, то стварно не знам, сви су носили то плаво или зелено, чак и војска је носила то.
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он ређа униформе.
СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја сам на први исказ изјавио да је зелена униформа била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад децидирано на питање је рекао плава униформа.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Мислим зна се у рату која се униформа носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите колега Исаиловићу, да ли је било још неких људи, заменик тужиоца, и он причао о униформама.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па не, али је било конкретно питање за командира, јел можете Ви тако да гледате, ја гледам другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А Јовица, Трајковић Богољуб он је био са Вама јел тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био он са Вама, тад са Вама?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесте, тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колима и са Бобаном?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ми смо јуче читали његов исказ, па бих ја да предочим само један део из његовог исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можете.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: заменик тужиоца пита, Трајковић Јовица то ти је брат, сведок Трајковић Богољуб, не то ми је стриц, он је стига исто и њему је пала мука господине и Бобан њега пустио да иде кући, он уопште није утоварао те лешеве. Он каже да Вас је Бобан пустио да идете кући?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ко то изјавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трајковић Богољуб.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Трајковић Богољуб.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Мене Бобан није пустио, то није Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија сведок нам није рекао, рекао је да се попео на камион, али нека нам објасни да ли је камион, да ли је било, да ли је постојала церада и с које стране је била спуштена или отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је церада је била подигнута.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Церада је била.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Са свих страна или.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Само задња страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само задња?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само једно питање судија, о ком камиону се ради, може ли да прецизира марку камиона и модел?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам, не знам о ком камиону, ваљда је била застава али не знам боје, не знам које је боје била.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, изволите, оптужени Репановић Радојко, он ће Вам поставити питања?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, може.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Имао бих нека питања за господина Трајковића, каже да је тог момента дошао са Стефаном, Давором са Недељком, Богољубом и још да не набрајам, и да их је Бобан предао мени значи, то кад говориш говориш за све вас да вас је предао мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо ка микрофону, молим Вас, ка микрофону, ја ћу Вам прецизирати питање.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли је све вас предао мени?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли сам ја поступио према свима вама исто то као и према теби?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Према мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како поступио?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да сам им реко да иду тамо у том смислу да.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, нисте Ви рекли да идемо ми тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта је, само се окрените ка микрофону, окрените се ка нама.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Само сте нас примили Ви и ништа друго.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи ја само сам вас примио ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи шта сам ја, јел сам теби нешто рекао ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трајковићу окрените се овамо, да ли Вам је нешто рекао пита Вас оптужени Репановић.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не, само нас примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас примио.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Није ми реко ништа и пустио ме, мислим довео до камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довео до камиона и пустио.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: До ту и пустио ме кући.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро ајде то кад кажеш довео сам вас до камиона, а дал сам довео и ове друге све?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи све, тебе.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Прву туру која.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, Стефана сви који сте били значи све сам вас довео до камиона јел тако.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, значи то би они требали да потврде исто. Добро, то хоћу да чујем од тебе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо молим Вас гледајте у нас, због микрофона да се снимите то све.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Мало пре господин судија Крстајић Вас је питао да ли је било ту људи испред Општине кад сте ви стигли, рекосте ево и сада то кажете да није било никог ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао је.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи с ким сам ја био ту, значи јел сам ја сам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то је одговорио и на моје питање, да ли је видео неког, рекао је да никога није било ту и да сте Ви били сами, тако је рекао.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па то хоћу да чујем, дал сам ја сам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Сам, тамо код тебе смо дошли.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Потпуно сам, добро. Споменули сте и то да расчистим јел видим неки се овамо смеју иза мене, кад си споменуо звоник и реко си од прилике да је висина са црквом иста, тако сам те ја разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало вишља можда метар, два.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Мало вишља, тако, и колко сам те разумео ти си ишо на том звонику, да активираш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже неколико пута, јесте.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Неколико пута да активираш звоно и то.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: За покојне.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање само поставите.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Питање гласи да ли на звонику постоје прозори?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Отвори?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Колико су они од крова спуштени доле?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Откуд сад, ја нисам.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли је звоно изнад прозора или испод прозора?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Звоно је испод плафона спуштено, сад колко, не знам.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: За колко метара?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Одкуд знам нисам то мерио никад.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па прозори су још ниже, јел тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па колко од прилике, а реци ми сад, прозор у односу на цркву, јесу ли они ниже од цркве сада или су височије од цркве?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја то одкуд знам ја, нисам обраћао пажњу на висину и на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не зна.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па добро не зна, па није то тако баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да прецизира.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Господине ја нисам мерио прозор од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Али си се пео горе, знаш колико је од прилике, знаш колико може да буде звоно изнад, па колико треба да буде прозор испод.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па одкуд знам колико је ниже, вишље, стварно не знам.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па ниже је нормално да је ниже.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ниже.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, немам питања, очигледно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трајковићу, пошто сад Ви и приликом одговора на питање господина Репановића оптуженог овде, кажете да Вас је преузео и довео, па јел то није тачно што сте рекли у истрази командир нас је преузео и рекао треба да се утоварају лешеви, јел то тврдите да није тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Можда, али стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сад кажете само вас је преузео и довео до камиона, па шта је тачно, јел ово тачно сад што сте рекли, сад што тврдите или ово што сте говорили код истражног судије да Вам је баш рекао командир нас је преузео и рекао треба да се утоварају лешеви?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Стварно не сећам се, живота ми, дал сам им реко или, стварно нисам сигуран у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни, добро. Хвала. Да може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ту, док је ту, па ево, шта сте Ви то рекли командиру да не можете да радите па Вас је он пустио кући?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Од срце био сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али што, не можете кревете да уносите од срца или нешто друго не можете од срца да уносите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли, зашто не можете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумете, мислим, да је то кревете онда би Ви рекли још тамо у свом дворушту не могу од срца да уносим кревете, али

Ви сте се попели на камион па сте нешто видели, па сте сишли, па онда пришли командиру па рекли, ја не могу то да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, и шта сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, разумете.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Видео сам лешеве у камиону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта сте му рекли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па да не могу ја, болујем од срце и скочио сам одмах из камиона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта не можете да радите.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не могу да утоварам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта да утоварате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па лешеве, шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта Вам је рекао командир?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Идите кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, то је све рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел зна он да су лешеве у камиону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одкуд он зна, не можете тако питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, не, чекајте, чекајте, ако га је довео до камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете да питате да ли он зна да ли има лешева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па довео га до камиона, е сад ја питам, кад је довео до камиона шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел биле ту.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па рекао сам да не могу да утоварам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је објаснио, објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било крви ту, јесте ли видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па исечи руку па ће да буде крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви видели, немојте тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питам Вас, јел било крви.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па видели сте крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сви који су ту били исто су то видели што сте и Ви видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте закључак, питајте само поставите. То је само закључак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вас Репановић довео до камиона да уносите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више говорити, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да уносите кревете или лешеве то је питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете тако, уопште, ништа му није рекао, преузео га, довео га до камиона, децидирано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али шта Вам је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, немојмо инсистирати све исто, рекао је, ништа му није конкретно говорио, само га је довео до камиона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али исто, пазите ја сам га питао да ли је истина оно што је у истрази рекао, он је човек рекао јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао је, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте истина и ту пише лепо рекао је треба да се утоварују лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то стоји, па стоји то, то стоји, то ништа сад не видим спорно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто, ја исто не видим ништа спорно, хвала Вам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Питање сведоку, кад се попне на тај звоник, јел црква, врх цркве изнад њега или испод њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да, одговорите тако, и то је добро питање, кад се попнете на звоник?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Госпођо, ја то нисам ни мерио да ли је више.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не питам Вас да мериш, не мериш, него гледаш, јел гледаш горе у врх цркве или доле, то те питам.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па кад лупам звоно, кад сам лупао звоно сам гледао горе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А у односу на врх, пази, јел стојиш и са звоном радиш, јел врх цркве горе.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не радим ја са звоном.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Кад си радио, не знам ко је радио.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам радио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па кад си се попео јеси ли се пео на звоник?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Само смо наглашавали за смрт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте, на то мисли адвокат.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Кад се попнете на звоник.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па гледам горе на таван не гледам кроз прозор.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, али кад погледаш јел црква изнад горе или испод врх цркве?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па нисам гледао кроз прозор господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледа у таван.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас на питање Ваше мало пре је рекао да је црква виша од звоника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда два метра.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па одкуд зна, е сад да нам објасни како је црква, на основу чега је рекао да је црква већа од два метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте. Па не може он да прецизира.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па онда нек остаје да је непрецизирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да прецизируете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ма не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, да не инсистирамо, ваљда видите да не може.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја нисам то гледао јер кад сам лупао звоно, горе главу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање, оптужени Радојковић да ли имате још питања, молим Вас, Радојко да ли имате Ви још питања?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, немам више питања, ја бих хтео само оно питање исто, пошто сведок јуче кад је читана изјава али то је мој адвокат, овај Богољуб, мислим да је то овај потврдио да га је Бобан пустио да ја нисам са њим уопште разговарао нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш коментар на овај исказ.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Нормално, то је мој коментар и то је сигурно тако, да ја апсолутно нит сам га позвао, нит сам га видео тог дана, нити сам га ослободио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, онда ћу ја морати и формално да урадим сад суочење, сад ћемо морати и Ви кажите тако.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Управо то сам хтео и да предложим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се суочење између оптуженог Репановић Радојка и сведока Трајковић Јовице, окренути један према другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се молим вас и причајте сад, Ви кажете да нисте били ту?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ево ја ћу сад да, чињеница да ја тог дана сам прошо ту, чињеница да сам био на путу и да сам застао са Бобаном Вуксановићем на пар минута и поразговарао, ја тебе нисам апсолутно видео нити се сећам да сам ја било кога пустио да иде одатле или да сам некеме наредио нешто да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите му?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ниси наредио да радимо, то је тачно.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Нити сам ја тебе видео тог дана нит сам те пустио.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ти си мене пустио од камиона иди кући.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Немој молим те тако, немој да причаш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тако је.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не причам што није било.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Како си ти мене мого да питаш кад те ја нисам ни довео а мене да питаш?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ниси ти довео.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па зашто си мене питао, ајде ја те питам то?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Бобан Вуксановић предао нас у тебе.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Како те предао.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Предао ме и реко.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ко штафетну палицу, јел тако.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Како?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Дошо у двориште и питао ме, ево Радојко преузима вас.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па немој тако да причаш молим те.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па како да причам.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ти причаш нешто на памет, ја ти тврдим да причаш напамет јер није то тако апсолутно било, ја не кажем да нисам био ту, ја сам прошо ту, то је чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Репановићу.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: И не избегавам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Констатује се да је свако остао при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја не оптерећујем никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел имате Ви још неко питање, немате.

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не кривим никог, ја не кривим никог да сам видео да је убијено и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени да ли има још неко питање, нема питања. Јел имате Ви још нешто да изјавите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више немате да изјавите то је све. Добро ви имате трошкове путне карте, јел тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове у висини путне карте.

Исплатити сведоку 600,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо можете ићи. Хоћете паузу да направимо, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 11,25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел смо сви ту? Јесмо. Позовите сведока молим Вас Недељковић Светозара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Недељковић Светозар.

Сведок СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ

Опоменут, упозорен, заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Недељковићу.
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били већ у суду јел тако? Саслушани сте код истражног судије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се? Добро. Реците ми, прво ћу узети Ваше личне податке. Ваше име и презиме?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Недељковић Светозар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Недељковић Љубише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубише? Реците ми које године сте рођени?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: 1981.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену? Шта сте по занимању?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Певач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Певач? Музичар, добро. Ваше пребивалиште где је?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станујете у Сувој Реци?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не сад, мислим у кампу избегличком у Смедереву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Смедереву јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колективни центар «Радинац»?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако? Значи, не измењени лични подаци? Добро. Ви сте нам дужни да говорите истину, не смете ништа прећутати, јел знате? Морате нам све испричати, једино нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То што сам видео и што знам ћу да кажем, што нисам таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, значи, давање лажног исказа је кривично дело. Значи, морате нам све испричати. Разумели сте опомену? Узмите, прочитајте текст заклетве.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Јел то треба да причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте наглас текст заклетве.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Заклињем се да ћу се овим што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато нећу прећутати. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Недељковићу, интересује нас догађај који се десио у Сувој Реци, страдање породица Бериша.

Испричајте нам све што знате о том догађају, све што Вам је познато испричајте нам.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја сам изашао пред вратима и Вуксановић Бобан, он ме позвао и рекао је Недељковићу јоћеш да доћеш да истовараш неки кауч и да утоварате за војску и милицију. Ја сам рекао бре важи није проблем. И када сам тамо отишао видео сам леш, видео сам. И значи ништа товарили смо те лешеве. Шта знам после где су их они возили и ко је то урадио. Кад сам ја већ стигао тамо а то је већ било довршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајмо овако: Кажите ми јел то можете да вежете кад је то било, ког месеца је то било?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Тачно сад не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, изашли сте пред врата, Бобан Вуксановић како је дошао, јел дошао сам код Вас или како?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био је с колима црвеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то кола?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је кец црвени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сам дошао код Вас?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је сам био колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вама је рекао да пођете, јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, с ким сте Ви пошли поред Бобана Вуксановића, ко је још кренуо са Вама? Значи, тад кад Ви крећете са Бобаном ко још креће са Вама колима?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па кренуо је исто Стефан Трајковић ја мислим да је кренуо и Давор Трајковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко кренуо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Е не могу тачно да се сетим. То кад је било још '99. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ушли у кола?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ушли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где крећете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Крећемо према Занатском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према занатском центру? Ајте причајте нам како то иде? Где су кола паркирана, како сте изашли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Часна реч стварно не знам где су паркирана била. Ја сам прво био клинац нисам имао ни година тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали тад година? '81. годиште?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Шестнаест и нешто, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви излазите са ким, са Стефаном и Давором, јел тако, из кола и?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Бобан?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ту је био и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он отишао или остао ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не, остао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао је ту? И шта вам каже, јел вам говори нешто где треба да идете сада, пошто сте дошли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не, он је, кад смо ми стигли тамо, Бобан Вуксановић нам је рекао «ајде момци утоварајте овај леш, ови лешеви», ја сам прво њему рекао «прво ја то не могу да радим и не смем да радим». Прво био сам клинац шта сам ја знао о томе где ме он води. Ми смо били такоређи преварени. Да сам ја знао, прво ја никад не бих отишао тамо, да сам ја знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви питате где су ти лешеви, где да товарите, кад вам он каже ајте товарите лешеве, где су?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ми нисмо ништа питали, само товарите те лешеве и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где Ви одлазите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Бобан је рекао товарите те лешеве и ја појмам немам где су то водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, кад вам је рекао шта радите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад вам је рекао да товарите лешеве и кад сте Ви негодовали и све, где Ви крећете, шта радите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа. Кад смо утоварили те лешеве ја сам пошао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте утоварили нешто?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Утоварили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо то, то Вас питам?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Жене, децу, људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где налазите те лешеве, где су били?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ту су били у кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кафићу? Е то нас интересује. Јел долазите до кафића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел затичете некога ту код кафића? Јел има, јел стоје неки људи, јел стоје нека униформисана лица, ко стоји ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па били пандури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пандури? Па јел знате неког ко је био поред кафића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете неког пандура како Ви кажете, јел познајете неког?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па знам, кад би реко само где су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега се сећате, кога видите ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па видео сам неких четворо, петоро пандура је било, био је Мики, био је не знам још ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко још?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био је ваљда Јајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко још? Пошто кажете четири-пет, ко још?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Чекајте само да се сетим. Њих двоје сам препознао тих двоје, а ове друге не знам одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препознали сте само Микија и овог што кажете Јајце?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друге нисте препознали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они стоје, јел су они наоружани, јел имају оружје, како их Ви видите, шта раде, стоје, причају, говоре нешто, улазе, испричајте нам шта они раде код кафића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па били су мислим с оружјем, али не знам тачно ко је све то урадио, нисам видео, када сам дошао у тај занатски центар то је већ било хаос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам се неко обраћао од њих? Јел вам каже нешто од тих полицајаца?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нико, само Бобан Вуксановић је то рекао ајде утоварајте то што пре и идите кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Бобан долази са вама до кафића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, да, долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао је и он?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Долазио је и он са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви заједно са Стефаном и Давором улазите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неко био ту кога видите? Ко је још од ваших био ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислиш од Рома?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, од ваших који су били?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Који утоварају, на то мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? У том моменту кад сте Ви дошли до кафића ко је ту још од Ваших, јел видите некога?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био је Богислав, Боги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био је Боги Трајковић Трајко, онда не знам ко је још био. Био је Паја Александар, шта знам тако га зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Паја Александар?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па он није овде, ваљда је путовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар звани Паја, јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И улазите унутра, опишите мало, присетите се кад сте ушли у кафић шта затичете, шта видите, опишите ту сцену коју сте угледали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па ништа, видео сам лешеве као што сам ти до сад рекао. Видео сам леш и утоварили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било пуно лешева?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Е сад не могу тачно да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам тачно за бројку, него колико је то било, колико? Пуно, више, колико је било?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па било је 20, 30 лешева, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су, јел су они сви разбацани, раштркани, како их затичете? Испричајте ипак да ли Вам је то остало у сећању.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па кад сам ја стигао они су већ били тако један више другога растерани, унутра у кафићу мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било жене, деце, мушкараца, какви су то, кога затичете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Било је, било је омладинаца, било је жена, деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било мушкараца?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били у неким униформама можда ти мушкарци?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису? Јел су цивили сви били?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, утоварили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то утоварили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рукама? Јел сте имали нека средства, јел сте имали нека носила?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Носила једна смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте добили носило, одмах или?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Било је већ ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било носило?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ту у Занатском центру.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, тачно где, Занатски центар је велик?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Поред кафића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред кафића? И ко узима?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нико, сви смо фатили, ја Неша.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам каже да узмете носила?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То је рекао Бобан Вуксановић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобан? А шта раде ови полицајци?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Они кад смо ми дошли они ништа само седели ту тако са нама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само су стајали ту?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви ушли, јел ушао неко од полицајаца са вама?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није, оно је све било готово, они су били поубијени. Били су поубијени они знаш, ја кад сам ушао, то је већ било завршено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко био жив, да ли је неко давао знаке живота?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Е не знам, мислим да није ниједан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да није ту док сте?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, па не знам после тога. Кад сам ја стигао они су већ били мртви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где их товарите?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Товарили смо их у један камион.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био камион кад сте Ви дошли ту?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је? Где је стајао камион?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Поред кафића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред кафића?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим било је даље од кафића, једно 3-4 метра, 3 метра, тако нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на пут, јел можете да определите где је, рецимо пут Приштина. Дајте ми молим Вас само да погледа скицу и режију бих замолила да нам покаже скицу Суве Реке. Ако можете да се оријентишете погледајте добро ту скицу. Јел видите пут где је Приштина-Призрен, па онда имате пут Приштина-Рештане, полицијску

станицу. Јел сте нашли полицијску станицу? Пише полицијска станица. Овако изшрафирано скроз, погледајте добро.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, нашао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нашли сте? Е сад погледјате овако даље. Имате, јел видите цркву, јел видите гробље и зграду Скупштине општине?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите то је тај пут Приштина-Призрен, јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је занатски центар, погледајте, оријентишите се? Преко пута јел видите овај Занатски центар, јел видите где је бензинска пумпа и где је улаз у Занатски центар?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да нам отприлике кажете где је камион?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да камиона овде нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него где стоји камион кад сте Ви дошли, да га Ви сами рецимо означите ту је камион, да нацртате? Само означите где видите камион?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Право да ти кажем ја слабо знам да цртам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Х» ево овако, «Х» само ставите где видите камион.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па испред кафића је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кафића нема овде, ту не видите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја кад сам стигао кафић је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте сад овако да покушамо. Приштина-Призрен у односу на тај пут да ли је камион ушао, да ли је у оквиру Занатског центра или је на путу или где је?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не, у округу центра је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био је унутра у кафићу, поред кафића је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред кафића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је била окренута кабина? Где је била окренута кабина?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Кабина је била окренута према оним делима кафића другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према другим кафићима?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим задњи део је био отворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задњи део је био отворен? Какав је ту био камион, каква је цирада била?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Сад не могу да се сетим да ли је била жута или црвена, не могу да се сетим баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел може камион да уђе у Занатски центар?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па не знам. Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, како јел има ту пут да се уђе у Занатски центар, јел може некако да уђе?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Имали су и степенице, имало је као и мало онако брданце без степеница, он је ушао горе, значи ми нисмо могли да их вучемо чак тамо да их носимо да их стављамо у камион, поред пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био возач у камиону?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није био? И добро, кад сте товарили лешеве, јел сте видели да ли је камион био празан или је већ било лешева ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је било два леша или три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте Ви отприлике утоварили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Сад не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел доста било лешева, пуно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко прегледао те лешеве?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Бобан ја мислим Вуксановић да их је само прегледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он ту све време поред вас?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, био је све време поред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како их гледа?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, гледао их је ваљда са слушалицама неких, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је Бобан био, јел био у униформи или је био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У цивилку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био наоружан?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? И он је прегледао лешеве?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко пуцао ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја кад сам дошао нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док су се лешеве товарили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ту док сте били, док су се товарили јел било пуцњава?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није, није било пуцњава, није, како ја знам док сам ја био ту није било пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте препознали некога док сте товарили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Једна моја два друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два друга сте препознали? Како се зову?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Заборавио сам им име али препознао сам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када бисте видели фотографије да ли бисте их препознали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па ако имаш можда би ти рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо после. И јел сте испразнили целу ту пицерију, тај кафић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједан леш није остао? Ајте причајте како?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту још поред вас, јел дошао неко, јел сте имали још неко појачање или сте све сами били?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Били ту ови из цивилне заштите били су ови старији људи који су то радили, само не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старији?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Дабоме. Не знам како се зову, часна реч, што не бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су вам, сви су помагали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, помагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред тих униформисаних ко још стоји ту? Јел неко нешто говори, шта да ради, ко да уђе? Ништа, нико ништа није сви сте знали шта треба да радите само да изнесете те лешеве?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Дабоме, нисмо знали мислим док нисмо отишли горе у Занатски центар, ми смо били преварени, ми да смо знали не би ни отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците, јел камион отишао, јел сте све у један камион утоварили или је дошао неки камион други или исти камион дошао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Све у један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све у један камион? Сви су стали у један тај камион?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Све, све у један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико није давао знаке живота, да је неко преживео, нико?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја док сам био ту није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били ту? И кад сте завршили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, отишао сам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам каже сад, шта се даље дешава? Значи, завршили сте ставили сте лешеве у камион, шта се дешава са камионом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, камион је отпутовао негде, не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви видите где одлази камион?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисмо ни видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни видели? Јел видите ко вози камион?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам видео возача, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели возача? И ко вам каже да идете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: После нам је Бобан Вуксановић рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да идете где?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Каже идите децо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам још нешто рекао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, каже идите кући, а ја сам га питао што си ти мене звао, што ниси узео старије људе, шта сам ја тад имао 16 и по година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам он каже?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Он каже па кога да узмемо. Требали сте старије људе да узмете не нас клинце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, каже ајде било шта је било, идите кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви рекли да нећете те лешеве да товарите, јел вам неко нешто рекао, јел вам неко претио?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па ми смо хтели знаш да одемо кући и Бобан Вуксановић нам је рекао каже «момци товарите ове лешеве и идите кући боље за вас». Ја кажем што боље за нас, па каже да вас не малтретира неко овде у Занатском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам Бобан каже?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам је неко од полицајаца нешто рекао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије овако сте рекли: «Бацао сам у камион неке лешеве. Морам сам да радим. Са пушкама нас терали.

Ако не радите бићете уз њих». Истражни судија Вас пита: «Ко»? «Па тај Јајце, полицајац. И кад сте ушли унутра шта сте затекли? Затекли смо неке лешеве». По овоме делује да вам је тај полицајац рекао да за ове лешеве ако не радите бићете уз њих?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Добро си ме подсетила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сам Вас подсетила? А Бобан Вуксановић је вам је и он то рекао исто?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Значи, није вам Бобан рекао да ћете бити уз њих него вам је Јајце рекао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледао тај Јајце?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Е не знам сад сам заборавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је изгледао? Ако га знате мора да га, опишите га – висок, низак, крупан, сув, бркове, брада или нема ништа?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ох, кад је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел бисте га препознали када би га видели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви били негде саслушани још осим код истражног судије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био сам у Смедереву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам неко показивао фотографије? Нико?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Код истражног судије још сте рекли, ево можда ћу Вас подсетити пошто сте вероватно заборавили да сте препознали још једнога који је радио на бензинској пумпи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу лешевима, да, међу убијеним?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Знао сам то ми је био комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Јашар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јашар? Е кад, јел то док сте товарили ту сте га препознали или како? Где сте нашли Јашара?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ту испред кафића је био он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А испред кафића је био? Где тачно испред кафића? Испред улаза, где?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, улазак у Занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте прво њега утоварили ако већ улазите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисмо њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Прво смо утоварили њих, па он је дошао, па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао, ко га је довео?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Немам појма ко га је довео стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па док сте излазили из кафића и носили лешеве тад сте видели Јашара?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где он стоји док још није био убијен, где он стоји?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Док сам ја извлачио леш он је већ дошао и био је мртав ту, ја нисам ни видео ко га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете пуцањ?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Чули смо пуцње, али нисам га видео ко га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели ко га је убио? Јел сте видели да је пао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисам видео да је пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни то, него сам кад сте изашли већ сте видели да је лежао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја сам га видео већ доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је стајао поред њега?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па ја сам био поред њега, ја и овај мој друг Давор, Стефан, Боги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви излазите из кафића, носите лешеве, видите убијеног Јашара, ко стоји поред њега? Јел стоји неко поред Јашара?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па били су ту полицајци, био је Мики, био је Јајце тај, ти полицајци који су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мики и Јајце?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде, јел држе, јел имају оружје у рукама, како их видите да стоје? Стоје овако или?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Имали су оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су држали оружје?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У рукама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У рукама? Јел било на рамену можда оружје?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, како?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Неко је држао на рамену а неко на рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко држи у рукама? Јел познајете тог ко држи у рукама, ко држи у руци оружје, јел га познајете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па држао је тај полицајац Јајце и држао је Мики, и не знам ко је још држао, чекао само да се присетим. Не могу да се присетим баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било више полицајаца? Колико је било полицајаца ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Право да ти кажем било је троје-четворо, а били су још неки непознати, али немам појма одакле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У какве униформе су били?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Плаве униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су били у плавим униформама? И добро и ко вам каже да покупите сад Јашара?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па рекао нам Бобан, каже ајде покупи га, каже и баците га у камион, Вуксановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га Ви купили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, ја и мој друг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Стефан, Трајко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ко га је ухватио и пребацио у камион Јашара?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ухватили смо ја, Трајко и Стефан, Давор није. Мислим био ми је комшија шта сад ја могу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после јел сте поново ушли у пицерију? Јел сте поново скупљали лешеве?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, после њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам неко нешто говори за то време док радите? Нико ништа?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Само Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Бобан? Шта вам каже?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ајде брже, брже. Кажем где могу бре брже да радим шта вам је људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел неко од њих ушао у пицерију? Јел ушао неко од полицајаца?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У пицерију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у тај кафић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нису, нико није улазио, сви су били напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је неко рекао да изађете напоље из пицерије кад сте били у пицерији да вам неко каже од полиције да изађете напоље?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Рекао ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мики? А што?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Појма немам, дал сам ја скупљао то, док сам ја возио, док сам убацивао те лешеве он само ми је рекао и каже изађи напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама или свима који сте били ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свима и ви излазите напоље и шта радите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, скупљао сам ти лешеве и убацивао у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте изашли из кафића из те пицерије, јел то пицерија?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, да, пицерија је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли из пицерије, кад вам је Мики рекао да изађете, где сте стали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био сам овамо према камиону једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према камиону и шта видите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, чуо сам неке пуцње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцњава? Јел мики сам ушао или још неко ушао са њим?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја знам да је сам ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам је ушао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се присетим баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте полако присетите се колико је било то пуцњава један, више, да ли можете да разазнате јел то била нека рафална паљба, да ли је била појединачна, јел можете то да се присетите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Право да ти кажем, ја нисам ни био у војсци, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али да ли чујете један, два пуцња?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим да је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном? И?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: И ништа, ушли смо, опет извлачили тај леш и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он изашао јел вам неко рекао да уђете поново?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па све је то Бобан наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све Бобан?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим немам кога да окривим, кога. Ја да сам знао прво не би ни ишао, ја сам био преварен. Кад ме видео мој отац тако крвавог знаш шта ми је радио. Каже, што ме ниси звао мене да му ја одем том Бобану, да му ја кажем само две речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете код истражног судије кажете да је било пуцњаве унутра и кажете било је пуцњаве, рекли нам склоните се момци.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тад кад сте изашли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је један, једини пут?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, то је тај пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико по Вашој процени јел било деце доста, јел било жена доста?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Како ја знам да сам ја бацао два-три детета, четири детета је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте питали неког ко су ти људи, зашто, због чега, ко их је убио? Јел сте причали ту док сте скупљали нешто? Јел сте говорили или нисте?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па причао сам ја са друга овог, са овог Трајка, са Стефана, кажем бре шта је ово људи бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу? Нико ништа?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Они кажу и ми не знамо, стварно нисмо знали шта се дешава и Бобан нам је рекао за неки кауч и шта ја знам да утоваримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, то сте све рекли. И добро и кад сте напунили камион ко је спустио цираду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ми смо спустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спустили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ми омладинци који смо били ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту неки киоск био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Киоск?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био је ваљда један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту стајао неко поред киоска? Да ли сте Ви видели некога?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Никога се не сећам, мислим да никога нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели никога?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био сам и збуњен како да ти кажем и оптерећен сам био у том случају кад сам дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Бобан вам на крају рекао можете да идете сад кући?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с ким сте Ви отишли кући?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Отишао сам ја са другари из моје улице који су били, значи отишао сам лепо кући, окупали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Док сте долазили са Бобаном, да ли сте чули неку пуцњаву док сте долазили, значи до Занатског центра да ли неко пуца, да ли чујете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па оно тај пут је био рат пуцало се са све стране сад не знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вашој некој непосредној близини ако можете то да определите да ли је неко пуцао, да ли се чула пуцњава? Да ли су се чуле да је неко бацао бомбе или нешто, да ли сте случајно чули?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то ништа чули?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам за бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели да је нешто горело, да ли неку паљевину, дим, да ли сте нешто приметили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисмо смели ми нигде да излазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не разумете ме. Кад сте долазили до Занатског центра да ли видите да је ту нешто запаљено? Да ли видите неки дим?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ајде опишите нам пицерија како је изгледала? Улазите унутра, видите лешеве, носите, опишите како изгледа та пицерија? Јел унутра било нешто запаљено?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није, није било запаљено ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате где је био рецимо шанк?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Шанк сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ту покупили неке лешеве ту код шанка?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, ту смо покупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то били, јел су то били млађи, старији људи, рецимо код шанка?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Старији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старији људи? Јел била нека жена ту код шанка?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Имале су доста жене само не знам на које мислиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на улазна врата, ту је било? Јел сте видели неку трудницу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Трудницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је била једна трудница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је једна? А код улазних врата? Код улазних врата да ли је ту било исто лешева или у дубини пицерије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У дубини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дубини? Да ли је било прозора?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим на кафићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кафићу јел било?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је било прозора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је прозора? Реците ми кад сте отишли кући јел сте Ви причали нешто са Вашима шта се десило, шта је било, јел неко нешто коментарисао? Јел неко долазио код вас?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Код нас нико није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није долазио?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Само ме је отац испитивао, каже где си био, што си такав каже. Ја сам те послао са Бобаном да радиш да утовараш те кауче и то што ти је Бобан рекао. И после моји родитељи Недељковић Љубиша он је отишао код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отишао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мој отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Код кога?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Код Бобана Вуксановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: И питао га «Је ли бре шта си радио мом детету? Јел сам зато пустио моје дете да ради те ствари, што мене ниси звао»? он је само слегао главу и ћутао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко наредио запретио да не смете никоме да причате о томе? Да ли Вам је уопште неко претио да не смете о томе да говорите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није ништа рекао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сутрадан можда ишли опет неке лешеве да скупљате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Па јел знате ко су ти људи који су ту страдали? Јел сте знали у то време?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислите од лешева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел сте знали који су ти људи, осим те што кажете да сте препознали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам препознавао много само та моја два друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само та два друга?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте питали шта се догодило са њима, ко их је убио, јел сте питали пошто кажете да су то Ваши другови, јел сте се распитивали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Питао сам ја друга знаш Стефан и Трајко и кажем шта је бре ово људи, они кажу појма немам ми стварно ништа нисмо знали. Ми кад смо дошли они су већ били поубијани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Радојка Репановића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га, шта је он?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Он је командир станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир? Јел имао униформу? Јел носио униформу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Носио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Носио је? Јел сте га виђали тих дана?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па био је он ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У Занатском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тачно? Занатски центар је велики мало га определите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Поред кафића је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред кафића је био? С ким он стоји поред кафића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па стајао је са Микитом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Микијем и?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Са Микијем и овог Јајцета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јајцета? А јел био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам га ја одакле, него само чуо сам да га тако зову знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тог Јајцета чули сте да га зове неко Јајце?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам како му је право име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ја Вас питам јел неко нешто прича, Ви кажете не знате не чујете, па одкуд чујете да неко зове Јајце? Како то чујете? Како га ословљавају Јајце?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па ваљда звали га ту неки другари Јајце дођи овамо и ја сам чуо и по томе сад кажем вам што јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по томе само можете да, не би га препознали уопште?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па кад би га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда? Шта кад би га видели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Би га препознао мало боље, а овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, пошто знате командира Репановића, он стоји, јел прича нешто, јел говори нешто, јел вам се обраћа, јел вама нешто каже?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, само је седео тако ту поред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите седео?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Чувао стражу, седео ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седи или стоји?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Стоји мислим на ногама ту је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред кафића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Док смо ми товарили те лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред пицерије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, кад Ви видите Репановића, у ком моменту га видите? Први пут кад сте га видели кад сте дошли, значи са Бобаном кад долазите, улазите у Занатски центар, да ли га видите ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је и кад сте дошли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел стајао ту све време и кад сте товарили те лешеве?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајао? А кад је био Јашар Бериша убијен ту да ли сте га видели кад сте уносили Јашара у камион, да ли је био ту Репановић, да ли сте га видели? Ако га нисте видели, кажете нисам га видео, значи да ли га видите или га не видите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада? Кад у ком моменту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Како да ти кажем, након пола сата сат времена, два сата је било после је дошао, да ли је био ту около Занатског центра, појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошао, не разумем? Кад је дошао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Кад смо ми дошли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Он ја мислим да није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није био ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Након два-три сата је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо сад овако: Да ли га Ви видите док товарите лешеве или сте завршили са товаром?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ма био је он ту ми кад смо товарили лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је ту кад сте товарили? Значи, само није био у моменту када сте наишли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад није био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да није био. Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он прича са, кажете стоји ту са Бобаном, са Јајцетом, са Микијем?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви знате да стоји Јајце ту, ајде Микија познајете, да ли неко ту ословљава Јајце? Да ли га ту неко зове?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Слушај да вам кажем нешто. Ја док сам био ту док су товарили лешеве не знам ко га је звао по имену, ја сам тако чуо од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако сте чули?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Дабоме. То је то више не знам, шта да ми узмете душу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па само чега се сећате, знате, само чега се сећате? Значи, оног чега се не сећате и што не знате рећићете не знам и не сећам се и нисам видео.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па како да ти кажем то што нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Фала Богу кад нисам, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте пошли кући. Јел Ви видите кад одлази камион, видели сте јел тако да је камион отишао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Репановић још увек ту стајао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, они су после ваљда сви отерани, онај је отишао својим путем, онај својим путем и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то би било све?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да. Отишао сам кући и опрао сам се, умио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте долазили, да се вратимо опет на почетак сад. Кад сте долазили са Бобаном, да ли сте приметили неко возило ту паркирано на улици?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па био је ово ново возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Бобанов кец је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ниједно више?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ниједно ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било народа ту код општине, да ли сте видели људе неке да стоје ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Никог нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога, ни код општине? Јел сте обратили пажњу, јел сте погледали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па нисам погледао кад су они нас брзо убацили ту да радимо, кад су нас брзо убацили ту да радимо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није било?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није. Ја како сам загледао да није било људи и нисам никог видео ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда приметили неке људе у неким кожним јакнама, црним кожним јакнама?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не разумем како мислиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има црну кожну јакну, црну кожну јакну јел сте видели неке људе да носе црну кожну јакну, да су били у тим кожним јакнама? Нисте видели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То је било све на брзину, како да ти објасним сад, то је све било на брзину, нисмо ни гледало ко како носи ствари сада то је већ било одавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како на брзину ако кажете после два-три сата био је ту, па је отишао? Одредили сте нешто два-три сата то већ није тако кратко колико сте Ви ту? Колико сте Ви били ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Два, два и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два сата? Па то није мали временски период?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па не, они су били тежи људи, ја шта ту знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тежи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Шта сам ја био клинац бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, значи знате Репановића? Јел знате Јовановић Ненада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Јовановић Ненада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Њега стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли знате ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Чукарић, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли знате ко је Нишавић Милорад, звани Мишко?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то? Шта је он био у то време?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ваљда је и он био полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац мислите? Како је изгледао, ајте њега опишите? У то време како је он изгледао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Како је изгледао – крупан човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупан? Низак, висок?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Низак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Низак? Јел имао браду, бркове, наочаре?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја знам само за бркове да је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За бркове? Јел био наоружан?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био у униформи или је био у цивилу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је у цивилку био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилу? Јел био тамо код Занатског центра, у кафићу? Јел сте га видели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па њега не могу да се присетим. Мислим да није, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био? А ко је Петковић Зоран?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Петковић Зоран – не знам, не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Микија познајете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ко је Папић Рамиз да ли знате? Не знате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу сад да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, поред камиона тог једног-јединог ког сте видели, возила која је возио Бобан Вуксановић, ниједно возило више нисте ту видели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам ја видео никаква возила, само то Бобан које је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу сада замолити режију да покаже фотографије оштећених жртава, па да, погледајте добро, ако препознате неког то су све лешеве које сте Ви кажете да сте товарили, ако можете да препознате некога Ви кажите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам само ја, то су и моји другови исто то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, па сви ће. Ако Ви некога препознате Ви само кажите знам тог и тог, разумете? Јер сте рекли да сте препознали два друга, па ето да пробамо ако можемо да видимо да ли можете на овим фотографијама да их препознате? Фотографија 626?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Терај даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате, да ли сте видели, кажите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? Добро. Ово дете 627 фотографија?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Њега ја мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да јесте? Тад кад сте товарили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је сведок Недељковић Светозар на фотографији број 627 препознао дете које је товарио у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 628?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се председнице, ако можемо да констатујемо име и презиме лица тог које је препознао сада да знамо. Не само број, него име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам фотографија број 627.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да знамо име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Алтин Нецада Бериша.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате али сте га препознали? Добро.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна га као леш. Добро. 628 да ли ову девојку овде препознајете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 629?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само да ли препознајете неког од њих кога сте као леш утоварили у камион, јел ме разумете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ма не, он је већ старији човек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 630?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? 631?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам ни овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 632?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам ни овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 633?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да овог знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га знате? А јел сте га видели тамо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га Ви утоварили?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да ја и мој друг.

Констатује се да је сведок даље препознао на фотографији број 633 оштећеног Дрилон Седата Беришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На фотографији 634 да ли препознајете?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Фотографија 635?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ни овог не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 636? Не?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 637?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? 638?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам ни овог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 639?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 640?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Овог ја мислим да знам, овог на слици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте и њега утоварили у камион?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да јесмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте га познавали раније?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Раније нисам.

Констатује се да је сведок препознао на фотографији број 640 Хајдин Весел Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 641?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 642?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 643? 644?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 645?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам ни овог. Не знам, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 646? Полако само молим вас? Фотографију 646? Режија, молила бих фотографију 646 да вратите, претходну фотографију. Е тако.
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 647?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не препознајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 648? Не?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не препознајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 649?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не препознајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 650?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ни ово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 651? 652?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ни овог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 653?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ни овог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 654?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ни овог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, 655? 656?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ни овог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 657?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ни овог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 658?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 659?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да овог знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био тада, тад кад сте товарили лешеве?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

**Констатује се да је сведок препознао на фотографији број 659
Седата Весел Беришу.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија 660?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: И ову знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и она била тад том приликом ту?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је била и она?

**Констатује се да је даље сведок препознао на фотографији 660
Шерина Исмета Беришу.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 661?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 662?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 663?
СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 664?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 665?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам ни њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 666?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 667, не знате? 668?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам ни овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 669?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам ни њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту нисте видели ваша два друга?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Видео сам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте их видели, овде нисмо могли да извршимо препознавање? Добро. Добро хвала режија. Не, ово је препознавање само лик. Не знам како би му предочила сада, не бих могла.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, извињавам се у вези овог што сте сад урадили. Задње лице које је препознао био је Седат Бериша, не али Седат Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, Седата је препознао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћете да ми кажете име оца и колико је година имао Седат Бериша? Седат Весел да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имате све вам је у оквиру оптужнице да не тражимо сада, да не враћам поново, не знам која је фотографија. Имате у оквиру оптужнице.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Битно је. Знам да је у оквиру па зато и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за њега је то небитно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: За нас је битно, а знам да је за њега, али он је препознао лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 659.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: 659, јел можемо ближе податке које годиште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 659 препознали сте Седате Весела Беришу?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јел хоћете да вам кажем због чега је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте мене сад прекидати.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћу да вам кажем зато што је он сахрањен на гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да га је препознао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, па зато и хоћу да разјаснимо да ли је идентификација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то ћете на крају кад ставите примедбу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нећу ја, немам примедбу на сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем шта Ви хоћете. Све то стоји.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је леш који је пронађен тек сутрадан испред куће тамо где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно, ја знам што па не морате пред њим то говорити, то је за сведока небитно. Он је рекао да га је препознао.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Зато ја хоћу да се идентификује да видимо да ли је то тај Седат јер тамо имао и Седата видим пет лица по оцу имају Весел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисмо добили са тим, ако смо прочитали име кога је препознао, ја разумем шта Ви говорите и наравно сигурно да знамо где је био, али он га је препознао и морамо тако само да констатујемо, не можемо ми њега да каналишемо где је видео и где је.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Јел могу да одем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, још мало, нећемо Вас још дуго.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Пошто ми је жена и дете у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо, нећемо Вас дуго још задржавати? Ево можемо питања. Питања, изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да Вас је у једном моменту Мики истерао напоље из пицерије.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није истерао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па рекао је да изађете момци, изађите или тако некако. Да ли је тада ту Радојко Репановић, командир? Да ли је он тада био ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је био, сад не могу тачно да се сетим да ли је био ту или није. Ја мислим да није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада када се то дешава са Микијем?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па мислим да је и он био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко је Тановић Радован?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Тановић?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тановић Радован?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Само мало да се сетим. Не могу да се сетим стварно. Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам сигуран да сам Вас баш добро схватио, да ли Ви први пут тада чујете да неког зову Јајце, да неког полицајца зову Јајце или сте то чули и раније у Сувој Реци?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисам раније чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То тада први пут тада тај дан кад се то дешава?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Дабоме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам схватио да би по овом садашњем Вашем казивању се дало закључити да је Радојко ту био, у једном моменту рекосте и чувао стражу, седео с нама, стајао ту с овим полицајцима, међутим, у поступку истраге Ви сте говорили о моменту

да је он само у једном моменту ту? Ја ћу Вам сад то предочити како сте Ви то одговарали на питања судије истражног па да видимо шта је у ствари суштина. «Истражни судија: Знаш ли Радојка Репановића, командир? Сведок: Командир, знам. Да ли је и он био ту? Ја мислим да је био он у моменту. Истражни судија: У моменту тад кад сте Ви дошли? Да, био је и ваљда је отишао, не знам». Молим?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Он кад сам ја дошао он је био ту. Био је у том моменту, али не знам после стварно где је отишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Данас Ви рекосте да он није био у моменту кад сте Ви дошли, него да је он након једно два сата, пошто сте Ви товарили лешеве да је дошао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам знао да ли ће он ту да буде, јер ја сам морао да избацујем те лешеве ту, нисам могао да гледам да ли ће он ту да буде нон стоп или, ја сам морао да избацујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, ово је јако важно, пробајте да се сетите. Ми имамо разумевања наравно за све то што сте видели, за оптерећење те врсте и протек времена, али је важно да се сад пробате сетити кад сте Ви дошли да ли је тамо Рпановић или није, па онда да ли је боравио ту, колико се бавио ту итд?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био је, био је ја мислим ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У моменту кад сте дошли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, да био је ту мислим, мислим да је био ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта сад то значи, да ли је отишао негде за све то време? колико све то траје по Вама? То товарење лешева, колико то траје?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па не знам, ја кад сам дошао било је око сат и по времена до два.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сат и по до два? Епа, да ли је све време ту или је отишао, да ли се вратио?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Кад сам ја дошао он је био ту али после не знам стварно где је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити само да оптужени устану и да видим да ли можете неког да препознате од њих? Да ли знате некога и да ли је био неко од њих тамо код Занатског центра? Значи, погледаћете добро оптужене овде који су и реците да ли сте неког видели од њих тамо у Занатском центру? Јел сте ме разумели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас оптужени само да устанете. Приђите тамо ближе да видите. Идите по реду. Значи сви који су устали добро их погледајте. Добро. Е сад значи.

Констатује се да сведок је препознао Репановић Радојка, Петковић Мирослава и Нишавић Милорада, званог «Мишко».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад окрените се да Вас питам. Кад сам Вас питала да ли је Нишавић био тамо, Ви сте рекли да није био тамо, сад кажете јесте био је и он. Да ли га Ви препознајете, ја вам кажем. Само полако. Нема потребе гледао је. У Нишавића јел сте погледали јел тако, јел он био или није био ту? Па Ви га знате, јел знате да ли је био или није био ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Знам га, али не знам, чекај да се сад сетим само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели тамо једноставно, да ли га видите, знате човека, да ли сте га видели ту код пицерије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да сам видео и њега у пролазу онако је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је у пролазу? Јел знате, врло је тешко то што Ви стално мењате исказ. Прво сте рекли да га нисте видели, сад кажете мислите у пролазу. Морате да се сконцентришете и да присетите се шта је тачно јел га видите или га не видите, то нам је јако битно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим да сам га видео, видео сам и њега ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га? Где га сад видите? Е сад, пошто га видите, присећате се да сте га видели, ајде покажите нам отприлике где се он налази?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па био је ту око Занатског центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око Занатског центра? С ким је ту? С ким стоји?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па био је са овим колегама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да колегама? Кад сте га, у ком моменту га Ви видите па кажете да Вам се чини да се изгубио, да је у пролазу био? У ком моменту сте га видели? Кад сте дошли, кад сте скупљали лешеве или кад сте одлазили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Кад смо скупљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте скупљали? Да ли га видите пре него што су убили Јашара или након што је Јашар убијен?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Пре тога нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Јашара?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Пре Јашара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он ради?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да ништа није радио, само је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био у униформи или у цивилу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То не знам. Мислим да је у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу? Јел стајао или је пролазио?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је стајао, шетао ту уз Занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је шетао кроз Занатски центар? Па како видите да шета кроз Занатски центар?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је још био, у брзину је негде шетао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У брзини?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У журби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите питања? Нема питања. Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај полицајац за кога сте чули да се зове Јајце, јел имао капу на глави? Нешто на глави да ли је имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку капу на глави?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било нешто необично, јел ту капу држао нормално, наопачке, јел сте запазили можда то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право је држао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко певао тада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То не могу да се сетим. Ја мислим да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није? Да ли вам је неко рекао да оперете цираду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је неко рекао да оперете цираду кад сте завршили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је неко рекао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Рекао нам је Бобан Вуксановић, не цираду него регистрацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Регистрацију?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Цираду не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме да оперете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па узели смо један сок, пиво, сок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од чега да је оперете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па од крви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од крви? Рекли сте да је Репановић ту био и чувао стражу. Од кога је чувао стражу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је он био ту и седео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете стајао, пита Вас судија, па сте рекли чувао стражу, сад мени то овде није јасно ако нема људи, нема никога, од кога он чува стражу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То је био рат знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био је рат да не дођу Албанци, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Вама сазнање да он чува стражу? Откуд Ви знате шта он ради?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није чувао стражу, него био је ту у Занатском центру седео са нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко долазио па их ти полицајци одвраћали да ту дођу? Да ли ме разумете? Да ли је неко хтео да приђе па они рекли, па да ли је то чување страже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже никога није видео од људи. Да ли је неко хтео да приђе Занатском том центру па да их је неко одвраћао да не може да дође? Да ли је било људи који су хтели да приђу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ово само. То је врти се око тога. Ја колико сам схватио Репановић је био ту, па је онда отишао, па сад то нисам разумео, јел се он после вратио или Ви нисте гледали да ли је био ту или није био ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам гледао, нисам ни могао да гледам, јер ја сам вадио те лешеве и био сам тотално изгубљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је определио.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: (пуномоћник оштећених) - Колико је било лешева, колико је утоварио лешева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је 20, 30.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је 20,30.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, ја сам чуо кад сте га питали колико је било лешева, он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Слажем се, можда сте га поново питали, па то није дорекао. Није важно. Све је у реду. Да ли зна Абдулаха Ељшанија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Абдулаха Ељшанија?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Познаје ли овог сведока «А»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете, то Вас ја нисам питала, прочитајте, немојте говорити наглас његово име, презиме и надимак, него само кажите јел знате тог човека или не?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Нисте ни чули?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А зна ли техничара из СУП-а, криминалистичара који иде на увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Годора јел знате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Баш кад ми је стигла ова коверта ја кажем ко ли је овај, ја стварно не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел било неких пљачки по Сувој Реци из продавница, из радњи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел било неких пљачки?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам излазио нигде, одкуд знам, био сам клинац и отац ми није давао да излазим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Зна ли где је Рештански пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где је Рештански пут?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел било тамо неких лешева, убијања?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не знате? Да ли је било на том звонику код цркве да ли је било војника, јел сте видели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам, нисам и не можеш да видиш далеко је, то је далеко било. Није ми падало на памет ја да гледам тамо.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А знате ли где је било ових међународних, посматрачи што су били, где су имали седиште?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок кад је дошао тамо, да ли је он видео Јашара кад је дошао, да ли је он био у Занатском центру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није га видео, он га је после видео, после, видео га је као убијеног, а не да га је неко довео. Видели сте кад су га довели, јесте рекао је у праву сте?

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се са неким од рођака или са пријатељима са Стефаном, да ли сте после разговарали нешто помињали Јашара, ко је довео ту Јашара?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Стварно не знам ко га је довео, часна реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте да не знате, него пита Вас пуномоћник оштећених да ли сте причали, разговарали са неким ко га је довео, да ли је неко говорио ко га је довео, да је видео?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате Ви? Добро.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам никог ко га је довео.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да нам разјасните кад сте препознали оног човека у пругастом џемперу, јел сте га препознали зато што га знате од раније, виђали у граду или сте?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: На шта мислиш?

НАТАША КАНДИЋ: Не, Седата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седата?

НАТАША КАНДИЋ: Он је имао пругасти џемпер на фотографији. Јел сте њега познавали са улице из Суве Реке или сте видели његово тело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите му 659. погледајте још једном ту фотографију? Да ли сте га препознали зато што га знате или сте га видели међу лешевима?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја сам га видео доста пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га видите међу лешевима? Да ли сте њега видели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте, јесте и он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да видите опт. Нишавића да стоји са неким колегом, ако сам ја добро чула. С ким он стоји? С ким га видите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се, сведок није рекао да стоји него у пролазу Занатским центром?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном тренутку је рекао са колегама је стајао, рекао је једног тренутка, јесте, јесте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако може да прецизира где га је видео у Занатском центру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да се присетите где сте га видели да он стоји са колегама и после пролазио, после сте рекли да је прошао само?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па пролазио је ту и шетао је два, три пута и не знам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад сте га видели да стоји са колегама, где га видите? Где га видите да стоји?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У Занатском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У Занатском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У близини кафића, овог камиона, где га видите?

НАТАША КАНДИЋ: Па то је све ту.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па све је ту, али Занатски центар има и продавница, јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том делу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Немам шта да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Јел су вам те колеге са којима стоји јел су Вам познате? Јел знате јел неко ко ради са њим у ДБ-у или у полицијској станици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он да ради он у ДБ-у, он је чак рекао да је полицајац, он не зна да ради у ДБ-у.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам, морам оваквом питању, лепо сте судија приметили да ово је импутирано сведоку, он уопште није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је дете 16 година имао. Колико сте имали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: 16. Ја већу муку имам жена ми је тамо у болници, дете ми није добро. Часна реч.

НАТАША КАНДИЋ: Онда сте нам рекли такође, јел су ти који стоје са Нишавићем, јел су у цивилном оделу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у униформи или у цивилу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформи?

НАТАША КАНДИЋ: Онда сте поменули да су ту још били неки полицајци који су вама били непознати. Јел можете сад да се сетите? Па рекао је да је било неких полицајаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекао да је било непознатих.

НАТАША КАНДИЋ: Јел они имају сличну униформу као што?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Какву униформу имају? Какву имају ти који су?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете? Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Јел су то били, јел се то кад кажете да су вам непознати, да су ту из Суве Реке или да нису?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, мислим да нису из Суве Реке, немам појма одакле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте унели ове лешеве, кад сте износили лешеве да видите, да осетите, јел било дима у пицерији?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га. Питање?

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте изнели та тела ко вам је рекао да можете да идете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Бобан Вуксановић.

НАТАША КАНДИЋ: Јел видите ту командира негде тада кад Ви крећете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, био је.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да се сетите Нишавића јел је ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули кући да ли га видите? Пазите, прецизно говорите само јел се сећате да ли сте видели све те људе ту кад сте кренули кући? Јел сте видели Нишавића пита Вас?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим да сам видео пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте видели?

НАТАША КАНДИЋ: А ту полицију за коју кажете да мислите да није из Суве Реке, јел је она ту?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Судија, није рекао да нису из Суве Реке, него да их не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их не познаје и да мисли да нису из Суве Реке.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Можете само погледати су скицу испред Вас, ову скицу која је испред Вас, ако можете да погледате да определите места нека за која ћу да Вас питам, ево померите ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скицу Суве Реке, јел тако? Режија ја бих вас молила скицу Суве Реке на мониторе? Приштина-Призрен, јел видите? Јел видите полицијску станицу, пише полицијска станица?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, с ове стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад се оријентишите према полицијској станици, ево ту вам је Занатски центар, аутобуска станица и сад чекамо питање. Изволите?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Реците молим вас на ком месту сте видели Радојка Репановића, јел можете да нацртате место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао у Занатском центру.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Па нека покаже сад на скици место где је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, јер нема, не може да покаже где га је видео, није обележно.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Када кажете испред пицерије јел то мислите на овом путу Призрен-Приштина или баш унутар Занатског центра? Да ли је то унутра Занатског центра или је то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не, ван.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Значи, јел то на овом путу можда Призрен-Приштина?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То је значи било поред Занатског центра, испред кафића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред кафића, тако је рекао.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Тако је.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли Ви знате Недељка Петковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону да се снимите то.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недељка Петковића јел знате? Нешко?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Знам.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је он био са вама том приликом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Био је и он.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Он нам је јуче рекао да Радојка Репановића није видео у Занатском центру него на овом путу Призрен-Приштина и рекао је да га је видео на тренутак, па да ли можете да објасните шта је од овога тачно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не судија, па то је исто испред Занатског центра је на путу Призрен-Приштина, немојте га доводити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, сведок је определио да је, сад је рекао да је код пицерије, ту га је видео, он га види ту, не каже на путу.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Па нека буде то неспорно, нећемо имати више ниједно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Јел можете да определите та неслагања у исказу Вашем и његовом?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво да ли су неслагања јер је то исто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је Ваше, само да прокоментаришемо, он је рекао, он је рекао где га је видео.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Па да ли може да определи због чега Нешко другачије прича?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не прича другачије, извините судија, па не прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, зато што је рекао да је на путу видео Недељко, он је Нешко рекао да га је видео на путу, разумете? Ви кажете да сте га видели код пицерије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То што сам видео, то знам.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Шта по вама значи моменте, јел то један минут, пет минута, десет минута, петнаест минута?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, то је читао судија Веско Крстајић, па из даљих питања потпуно је јасно шта га пита јер га је пресекао и рекао је у том моменту кад смо дошли, није то моменат, није он рекао да сам га видео један секунд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је стајао ту, да је био баш и на моје питање.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Добро, нека определи да ли је то један минут, пет минута, десет минута, петнаест минута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел дозвољавате да је то његово изражавање тако?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Нека каже шта он мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да определите? Да ли можете да определите? Чак смо и два сата спомињали.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: То је за Вас моменат јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Ко још поред овог Недељка Петковића за кога кажете и био у Вашој близини непрестано?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па био је Трајко Стефановић, Богољуб, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трајко, Стефан, Давор сте рекли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Давор, да.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је био можда, јел сте видели тог дана Станка Трбољевца? Јел знате прво ко је Станко Трбољевац? Нисте? Јел знате полицајца Велибора Вељковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка микрофону молим Вас?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате Велибора Вељковића?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Само једно кратко питање. Да ли би сведок могао да нам каже у које доба дана или ако може да се сети можда још прецизније у које време су отпочели са сакупљањем лешева у Тржном центру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било јел можете да се сетите? Не питам тачно сати али?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Преко дана, али не знам у колико сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру, по подне?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није било ујутру, мислим по подне, 12, 1 сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако отприлике? А одкуд знате 12, 1, јел носите сат?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не носим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не носите, па одкуд знате да је 12, 1?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је ту око, нисам ја гледао на сат, то је било преко дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (бранилац Слађана Чукарића) – Које је марке камион у који сте утоварали лешеве?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Била је «застава».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Која «Застава»?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па мислим, сад како мислите која?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате која?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеснаест година је имао како мислите да он зна уопште?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Који је модел «заставе»?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим онај тамић тако га зову, тамић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Тамић, јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је тамић.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Следеће питање је колико су биле велике греде бочне на товарном сандуку, канате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, греде?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било греда? Какво је то питање? Па да ли је било греда уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте приметили греде у товарном сандуку? Нисте?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Која је дубина товарног сандука молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да определите дубину тог дела, те странице колико је?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Странице колике су биле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Јел су биле високе или мале?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Високе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Високе? Вишље? Добро.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање је: Како сте утоварали те лешеве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је рукама и имали су носила, рекао је.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само дозволите да поставим. Како сте носили лешеве од места где сте их проналазили до камиона и како сте лешеве утоварали у камион? Ко је био у камиону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у камиону? Јел био неко у камиону?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мењали смо се с овим мојим друговима.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Колико вас је било горе у камиону?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Двоје по двоје је било знаш.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Значи ли то да сте двојица довлачили лешеве и двојица те лешеве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте по двоје вукли, носили те лешеве или је више учествовало?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па вукао је и Бобан са нама исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Бобан је вукао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Доктор Бобан, мислите на њега јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Како сте онда успевали? Колико сте Ви били високи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Шта сам био, био сам мање, како сад да ти објасним.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Колико су други били високи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који други, како други колико су били високи?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Други чланови те екипе која је уносила лешеве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су исто дечаки као и Ви што сте били?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Шта сад ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су високи били?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ма како, овде се оженили, издали снагу.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Објасни нам само технику како сте могли тако двојица да пребаците леш и да ставите горе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте само по двоје вукли и носили лешеве до камиона или је по троје и по четворо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Вукао је Трајко, Стефан, Боги, а ја и Неша смо били горе исто, па смо ја и Неша сишли доле, он је Нешковић мало старији од Петковића, он је старији момак, ја сам био мањи и после смо их ми паковали горе на камиону, ређали, Бобан и Вуксановић стављали руке испод и гурали носила на камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бобан је стављао, како носила испод?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, руке је стављао испод, помагао нам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помагао је?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: А да ли сте лешеве носилима стављали са земље у камион или сте их набачајем бацали директно у камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете сад шта је рекао?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Чујем одлично судија, чујем одлично а тражим да се објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је носилима.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Колико њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте молим Вас.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Јел знате колико је тежак леш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је чак и Бобан помагао да подигне носила, јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је сад нејасно ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мењали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли, добро.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање – да ли су лешеве били у делу или су били у комадима?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Цели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цели су?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Сви лешеве су били цели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су на неки лешевима недостајале очи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Е то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ја стварно мислим, ово је.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ово нам је значајно судија, ево из ког разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, дајмо питање да не задржавамо сведока, немојте објашњавати зашто Вам је важно.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: И још једно питање судија. Да ли сте Ви лично видели човека кога зову Јајце? Или сте само чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да није видео, да је чуо, све је рекао.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала лепо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али једног тренутка сте чак рекли да можда би га и препознали кад би га видели, јел тако, да бисте га можда препознали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Сад не знам да ли се изменио, али шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте прецизно рекли да је носио капу, па да је било питање да ли је наопако носио.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Носио је капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел бисте га препознали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па кад би га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули глас? Ево тужилац Вас пита јел сте чули глас?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Његов? Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Изволите?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: (бранилац окр. Рамиза Папића и Нишавића) – Ја имам прво питање за сведока али ја ћу као и увек преко већа да постављам питања. Ако може сведок да се изјасни да ли се сећа у овом тренутку колико је он лично лешева пренео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да се сетите?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ако може нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Угрубо онако, не мора баш у број, али приближно, ето да још прецизирамо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ту смо били Трајко, ја, Стефан, Боги, Нешко, Петковић, па сваки је по неки бацио, сад како да се сетим ја тачно. Не могу никако да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли је било више од десет, ето ја ћу да покушам да помогнем?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је било више од десет.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Више од десет лешева? А Ви сте овде препознали, ја сам бројао четири или пет, пет тачно ево колега Крстајић ме исправља?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То колико сте показали толико сам препознао.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Показано вам је комплет кога, Ви сте препознали четири-пет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, препознао је.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Препознао сам ти које сте показали овде.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Моје друго питање – Ви сте дали код истражног судије за ратне злочине дана 04. марта 2004. године исказ, јел се сећате тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то питање јел се сећа? Па рекао је на почетку кад сам га ја питала, Ви сте били код.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Да ли је тачно оно што је тада сведок рекао истражном судији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја мислим да није баш на то изричито питање, није дао одговор, пратим пажљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тачно то што сте све рекли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То је што је.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: То је претходни сведок рекао, колегинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел рекао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То је то.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли је тачно, ево га моје питање, да ли је тачно што је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је тачно што сте рекли код истражног судије, јел све тачно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Тачно је.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Све?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Више немам шта.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли се сведок сећао боље тада 04. марта 2004. године или данас када даје исказ везано за догађај? Моје следеће питање опет преко већа постављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли се сећате боље тад кад сте први пут дали исказ кад је то било 2004. године или сада? Кад Вам је било памћење свежије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ма бре, то је то што сам рекао како да кажем оно што нисам мислио.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, моје питање је врло јасно. Ипак бих молио да одговори тачно када му је памћење било боље тада или данас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговорио је.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Колега тужиоче, немојте се мешати молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже чега се сећам, то је рекао. Јел чујете питање?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: То је то што сам рекао онај пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Јел ме разумете које питање? Да ли је тад вама било памћење свежије или данас кад дајете исказ? Кад Вам је памћење било свежије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Данас сам мало боље.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Данас је боље? Ви кажете да познајете Нишавића од раније? Моје конкретно питање колико дуго га познајете, сведок? Ако може да се сети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго познајете? Значи, у то време колико дуго сте га познавали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па знам га шест-седам година.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Од кад шест-седам година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад шест-еседам година?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па знам га дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као дете још, десет, једанаест година, јел сте га виђали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Знам га он је био мој комшија.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Од када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшија?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим ја сам живео у кући, ја сам имао стан исто до где је живео он доле, знам га.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Цео живот, јел могу да изведем такав закључак, зна га цео живот?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годинама га знате? Колико? Годинама?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Знам га, знам га.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Не тужиоче, Ви убијате сведоке ја не и сведоке и окривљене. Моје следеће питање је: На његов исказ дат код истражног судије 04. марта 2004. године, тада је таксативно набројао кога је видео Нишавић Милорада кога познајете цео живот, значи кога зна, ајде да не кажемо цео живот, али много година како је рекао, поменуо није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таксативно на питања судије?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Јесте, на постављена питања ко га је све видео он набраја тачно, нигде човека кога цео живот зна није поменуо а данас после 8 година одједном се сетио и то како се сетио. Сетио се тако што се окренуо и рекао је био је, а Ви сте га пре тога изричито питали да ли је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео је, чим га је видео рекао је видео је.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја само молим да тужиоцу одузмете реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он рекао био је и онда сам ја хтела да разјасним јер на моје питање да ли је био он је рекао није, значи тек када је видео он је рекао па био је и он.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја управо то и хоћу да рашчистимо сада за сва времена везано за овог сведока, значи, 4. марта га уопште не помиње? Данас га Ви изричито питате пре него што је рекао, он каже није и Ви сте то лепо приметили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја сада питам како објашњава тај феномен, морам да признам да је то феномен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то феномен, судија није то феномен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сведока сад овде да плашимо. Разумете ово питање – значи, ја сам Вас питала да ли је Нишавић Мишко био у Занатском центру, да ли је био код пицерије. Ви кажете није, описали сте га, значи познајете га, знате ко је Нишавић Мишко. Описали сте и рекли сте децидирано није био. Сад кад сам рекла да оптужени сви устану и да видим кога Ви препознајете, Ви сте видели и рекли и Нишавић и он је био. Јел разумете ту разлику?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад кажете био је, ја Вас питам како кажете био је, а претходно сте рекли да није био, Ви кажете јесте био је?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Али био је у пролазу, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте рекли кад сам Вас ја питала молим Вас, кад сам Вас ја питала, значи пре него што сте га показали овде. Пре

тога сте рекли, уопште нисте споменули да је био у пролазу него сте рекли није био. Разумете, то је велика разлика? То је велика разлика? Децидирано сте рекли није био. После кажете јесте у пролазу, па је стајао ту, разумете? Врло је важно, значи да ли га видите или га не видите? Нисте га спомињали код истражног судије то је тачно. Добро, то је његов исказ ту смо ми да ценимо, јел тако?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само примедбу ћу, јел могу сада да искористим своје право на примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само питање па после ћемо примедбе. Изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: По изјави данашњој и сад што сте му Ви презентирали колега он је једном разговарао у СУП-у Смедерево о овом догађају, ово сад што му је презентирана изјава истраге и данас је овде. Да ли је у међувремену још са неким разговарао? И ако јесте када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још са неким разговарали у вези овог догађаја Суве Реке?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Па био сам у СУП-у Смедерево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел један једини пут у СУП-у? Јел сте били још који пут у СУП-у?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били? Само сте једанпут питани у вези тог догађаја? Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад док смо ово разговарали у транскрипт је ушло, ја сам записао. Био је у пролазу, ја га нисам видео, за опт. Нишавића, а сада нека нам објасни ту реченицу, ја сам је записао јер је то рекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба. Није тако гласила реченица. Рекао је три-четири пута сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видео га је, баш он се определио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Задњи пут је рекао био је у пролазу и ја га нисам видео, ево можемо одмах да вратимо, пре три минута је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Ђурђићу, мислите да ћемо ми нешто добити? Он је рекао за Репановића да је седео, па га ја питам јел седи или стоји, он каже не стоји, значи немојте, то стварно треба да буде ствар оцене неког исказа јер он се тако изражава, разумете? Тако се изражава.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја хоћу ово да рашчистимо да би Вама било лакше да оцењујете, зато постављам таква питања да би било јасно, бар због тога што сведок оптуженог није помињао до пре 5 минута и на Ваше изричито питање, а сад се окреће и помиње га, зато и постављам та питања. Да ли сте молим Вас били упознати о давања изјаве 2004. године до данас са том изјавом коју сте дали тада до данас? Да ли је упознат молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите да ли је упознат?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је читао ту изјаву коју је дао 2004. године од тада до данашњег претреса?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Читао сам тамо кад сам био у Смедереву они су ме испитивали исто и то је то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Питам судија, не разуме ме. Он је био овде код истражног судије 2004. године. Да ли је тад добио примерак изјаве од судије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево имате и овде, можете тражити да се пусти да се чује шта се прича ако има потребе за тим. Сведок каже нема потребе. Да ли сте узели записник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Који записник мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте били саслушани код истражног судије, јел Вам дао записник?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел даје некад истражни судија записник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас. Јел Вам дао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Није дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад сви у глас говорити молим Вас. Није? Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је од тада па до данас читао изјаву ту коју је дао истражном судији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте читали?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел упознат или на неки други начин био упознат?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте читали?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хвала.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: (бранилац Петковић Мирослава Микија) – Сведок је рекао да су дошли до пицерије, Ви сте га питали да ли су били прозори, да ли су постојала стакла на тим прозорима, да ли су била разбијена или су била цела? Нек се изјасни.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Цела су стакла била. Цела.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Сведок је рекао да је Мики ушао унутра по наредби др. Вуксановића и да је опалио један мета. Да ли је одмах после тога изашао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Е то не знам. Ми смо их вукли, после да ли је изашао на брзину немам појма.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Рекли сте у истрази кад сте дошли до пицерије да су сва лица била мртва унутра?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да, била су.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли се неко кретао, померао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није, ја сам питала да ли је некодавао знаке живота?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Сто пута исту реч мислим то је глупо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Оптужени, изволите?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Само нека нам каже сведок да ли је његов отац саслушаван на ове околности кад су избегли с Косова?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ко?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Ваш отац?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мој отац је погинуо.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Ко га је убио?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Убили га Шиптари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада, немојте сада да се распитујемо ко га је убио и како је погинуо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја сам баш хтео да питам шта је за мог оца, мене једноставно брига, ја хоћу да сазнам и ко је мог оца убио, моју бабу још нису пронашли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево сад ћемо опт. Репановић хоће да Вам постави питање.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Госпођо председавајућа, мало ћете да ми помогнете пошто овај сведок није упознат око тога, ја ћу да га питам да ли познаје сведока «А»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не познаје га, питала сам га. Нисмо рекли сведок «А» него смо рекли да прочита име и презиме тог сведока који је заштићени сведок и да не говори његово име и презиме и надимак да ли га зна, он је рекао не зна.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нешто чини ми се да смо претходног сведока питали и њега чини ми се нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, одговорио је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја се извињавам. Да ли си видео тог сведока «А» тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не познаје га уопште.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро. Мислим, грешка је што нема слика сведока и он после не може по имену никако да га препозна. Кажеш да си мене видео у моменту, јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па кажеш да после тога ме ниси виђао, јел тако, колико сам те ја разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад да понављамо све то, само га питајте шта хоћете?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хоћу да поставим питање. Значи, после тога ме ниси виђао, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Питање је да ли је то твоја претпоставка да сам ја био ту за сво време пошто ме ниси виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо претпоставке јер Вас је видео, немојте претпоставке.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Он ме је видео у моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видео Вас је, он је објаснио све то, да се не враћамо на исто, објаснио је како.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја га питам да ли је то његов закључак?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Седео си ту поред кафића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, он стално говори.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Седео сам? Како сам седео?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нормално, ноге овако, ништа ниси радио.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сам с неким разговарао, да ли сам?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: С никим.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: С никим? Тако два сата сам ја ту седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка микрофону неће се снимити.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи, колико сам ја ту био – два сата и с никим нисам разговарао ништа, јел тако? Теби јел сам нешто рекао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ништа? Добро. Шта сам имао ја од наоружања тог момента?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао. Немојте тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На шта то личи – ништа, на шта то личи?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Он каже ништа и ја кажем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел имате још неко питање господине Репановићу?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Немам више питања. Ништа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има оптужених још? Изволите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да те питам само. Јел познајеш мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, немојте га два пута питати једно те исто.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ти си давао два пута изјаву 03.02.2003. године у Смедереву и 04. марта 2004. код УБПОК-а, сад те молим, значи испред овог суда да добро размислиш, види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите преко председника већа молим Вас.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Молим значи нека добро види, нек ме погледа да ли ме је видео тог дана, да ли сам ја био тог дана, што каже оно са четири ока погледај и кажи ми да ли си ме видео јер нигде ме не помињеш и рекао си кад је питао председник већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновио је, али ћемо сад и формално да извршимо суочење. Само мало.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Врши се суочење између опт. Нишавић Милорада и сведока окренути један према другом.

Погледајте се, кажите где сте га видели, причајте му то кад кажете, окрените се према њему, слободно окрените се према њему, приђите ближе микрофону.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ти си ме можда виђао тих дана у Сувој Реци, али тог дана ту, значи нигде ме ниси помињао, сада кажи како си ме видео и да ли си ме видео прво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете тако да ли си ме видео, рекао је да је видео него причајте сад.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У пролазу си био тамо.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Како у пролазу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Како у пролазу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Кроз Занатски центар сам те видео.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: А где сам отишао ја?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам где си отишао.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па како у пролазу? Шта сам имао обучено?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: У цивилку си био.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Шта сам имао у руке?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Сад не могу ја да се сетим шта си имао.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Како сад се сећаш, не знаш шта сам а сећаш се да си ме видео а ниси ме видео цело време и јутрос и мислим кад те пита председница пре тога ти кажеш ниси ме видео и сад одједном си се сетио. Да ли си сигуран или ти се чини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Нишавић каже да није био.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја кажем да јесте ја тог дана нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да није био ту зато Вас он то пита како сте га то видели. Окрените се ка њему.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јер ниједан сведок до сада, твоји другови који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ниједан сведок, него само ово говорите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Извињавам се.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Само мало да се присетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам да ли си био колима или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте га немојте доле гледати, пошто је то суочење.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Можда сам га помешао са једног истог, крупан, да ли је био он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да сте га помешали сад? Добро, то је ствар оцене неке, па не можемо сад да га.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја не могу никако да дођем до речи, кад говорим у суду увек ме пресечете. Ја Вас молим за годину и по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је суочење сада, молим Вас да завршимо то.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја се извињавам.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим, можда сам га и побркао, извини, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да сте га побркали?

Констатује се да након извршеног суочења, сведок изјави да мисли да је побркао са неким, да је можда побркао са неким ко је њему сличан.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Уважена колегинице, ако можете само да констатујете и приликом суочења да је мој клијент Нишавић био изричит у томе да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све снимљено.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то снимљено. Приђите микрофону не чујете се.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хтео сам још нешто да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После кад завршимо саслушање онда можете да поставите и примедбе да изнесете Ваше и све. Изволите? Оптужени Репановић опет.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Госпођо председавајућа, ако ми дозволите и ја бих да се суочим са овим сведоком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: На околности да тог дана ја нисам био за то сво време ту, већ да сам само у пролазу био и да сам био на путу и да је можда тад мене видео, а не како он тврди, да сам био за сво време ту и да сам стајао код пицерије и да сам ту стајао као кип два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао као кип то сте Ви сада рекли.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Сада ја то кажем. Да нисам проговорио ниједну реч ни с њим ни с никим што је то немогуће, па нека ме погледа у очи да каже, ја кажем да сам прошао ту и можда да ме је видео, не искључује, али у пролазу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Врши се суочење између опт. Репановић Радојка и сведока окренути један наспрам другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, Ви кажете да нисте код пицерије?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја кажем да нисам.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Видео сам те поред кафића си седео, мало даље од кафића, ту си.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мало даље од кафића, да ли је овамо код трафике код пута?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Да. Ту си седео.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи, код пута овамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да га наводите, кажите Ви?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нека он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже код кафића.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Седео си и ја мислим ништа нисам хтео с тобом да причам. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где стоји? Код кафића стоји?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Даље од кафића можда три, четири метра.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Према путу? Јел према путу или?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Према путу код оне трафике.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је код трафике, знам ја лепо где је трафика, знаш и ти лепо где је трафика. Значи, ту си ме видео, јел тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ту сам те видео, нисам хтео ништа.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ту си ме видео, тад си ме видео и после тога ме ниси видео, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, кажите му?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли си ме видео после тога? Суочење госпођо судија. Тад си ме видео, јел тако? Ти си отишао тамо да радиш и после тога ниси обраћао пажњу на мене јел тако и онда не знаш шта је било са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причајте, говорите му, јел га вирите, причајте?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисам ја ништа с тобом имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте причали?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И не знаш? Да ли знаш шта је било са мном? Не знаш? Па ето говори каже не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све рекао. Добро. Да ли има још питања неких? Изволите?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Пошто је два сата био присутан на изношењу тела, да ли је у било ком моменту видео да сам ја пуцао некоме директно у тело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није он рекао.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он то рекао, он је само рекао да сте ушли у пицерију, пуцање је чуо.

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да ли си видело у пицерији да сам ја пуцао у некога директно унутра?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао ниједног момента само да је чуо.

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ушо си, изашао сам напоље и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то, све је рекао. Да ли има још неких питања? Нема питања? Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР НЕДЕЉКОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа? Добро. Ви долазите из Смедерева јел тако? Можемо да Вам надокнадимо трошкове у висини путне карте.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 800,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете ићи.

Добро. Изволите. Примедбе?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само у једном делу. Приговарам исказ сведока у следећем: сведок је у моменту извршења овог наводног кривичног дела и овог догађаја, био малолетно лице. Чуди чињеница заиста ако се овај догађај и одиграо онако како је сведок испричао да се деца тако слабе физичке конституције ангажују у овом послу, а и сами сведоци су напоменули да је било и припадника цивилне заштите. Зашто они нису утоварали лешеве. Следеће питање нејасноћа у вези камиона и тврдим и одговорно тврдим да онакав камион какав је овај сведок објаснио ни приближно није могао да потовари толико лешева као што је сведок изјавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба на исказ. У реду. Да ли има још неких примеби? Изволите?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Ја сам исто планирао да предложим суочење са Недељком Петковићем, сведоком, међутим после суочења са Репановићем утврђено је место где се стварно налазио Радојко Репановић, тако да немам предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Регистровано је. Оптужени Чукарић, изволите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштована судијо и судско веће, ја бих изнео једну примедбу, једном сам је изнео, нисте набавили слику сведока «А», што је по мени меродавно јер је он исто грађанин Суве Реке, сигурно га по слици препознају, пропуштамо велику шансу јер је веома битан сведок «А». Колико су ови сведоци дошли овде пар дана сада нико није рекао да га познаје, а по сликама гарантујем да би га препознали и много се неке ствари не слажу са сведоком «А» што је овде пред већем говорио и с овим сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо тек видети, тек ћемо да разјаснимо све. Биће ту и суочења и свега, разумете?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја мислим никакав проблем није да се слика набави сведока «А» као што има слике од ових што сте приказали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта да приказујемо слику сведока «А»?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па лакше би били, можда не би се двоумили, људи и не знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је Ваш предлог.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: По слици би га сигурно препознали и много би шта рекли о том сведоку какав је и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате неку примедбу на исказ овог сведока или немате?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немам примедбу, задовољан с овим вођењем и верујем у вас као веће с овим вашим препознавањем, а стављам примедбу с овим сведоком што сте окренули да ме препозна а кад је било на суочавање или на питање моје Ви сте му предочили ко сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И убудуће само нека ме препозна као што је данас за мене је то меродавно а не кад дођу за пултом предочавање ово је Чукарић Слађан, и онда да то је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Што се тиче слике, ја мислим ако се у материјално хард копији покаже слика овог сведока неће сазнати јавност о коме се ради тако да можете удовољити том захтеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш предлог. У реду. Настављамо сутра, хвала лепо. Изволите Нишавић Милорад оптужени.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви стално одлажете доношење одлука кад неко нешто предложи. Сад је предложена слика Чукарића, извињавам се, овог сведока «А». Неће имати никакве сврхе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донећемо одлуку, то је ствар оцене већа кад у ком моменту ће донети одлуку о вашим предлозима.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, ако завршимо доказни поступак ништа нам не вреди прођу сви сведоци, јер ти сведоци могу само да се покаже оним сведоцима који су овде били присутни на неком месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу ја морам да Вас подсетим на закон. Ја могу до краја главног претреса, да одлучи ово веће о вашим предлозима, молим Вас то је ствар оцене.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако одлучите на крају претреса, онда је одбијен предлог, јер смо завршили са свим сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ја нисам ни рекла кад у ком моменту ће се донети одлука. Донеће се одлука у сваком случају. Донеће се одлука.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, ако нам одбијете предлог онда можемо да га поновимо до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сад поднели.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако је сад оптужени ставио предлог и Ви одлажете одлуку која ће бити илузорна ако у овом тренутку не одлучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће ће одлучити. Јел има још неко? Нишавић изволите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хтео сам само да помогнем већу приликом испитивања сведока до сад колико сте испитивали. У глобалу се сва питања односе око шта сам облачио, па ја нисам хтео да се јављам сваки пут. Желим да кажем већу, значи нисам ја носио 24 сата униформу, јер ја сам имао, ја сам и тада се изјаснио, једну кошуљу и једне панталоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то рекли.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Али сам пресвлачио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морамо да питамо свакога како Вас је виђао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи, да сам и у цивилу био после подне испред куће, испред радње моје где је брат држао, мислим да би знали, јер већином су та питања односе се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо сва питања да видимо како вас виде ипак да се процени кредибилитет сведока и све. Разумете? Хвала лепо.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Него хтео сам да кажем и око овог сведока исто ако може. Значи, људи ево видите како нас суочавате са сведоком. Ја се захваљујем што сте омогућили да то рашчистимо да то не остане, а и тужиоца исто молим. Жао ми је што није ту Станковић тужилац да тај човек дође испред нас у очи и да каже шта је радио, јер ме он држи у притвору због његових лажних доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте тако, молим Вас.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Молим Вас веома је битно ја не могу да издржим годину и по дана више психички не могу да издржим, јер ме држи човек. Ја се извињавам Вама молим Вас. Господин Станковић је лажни и сведок «А» и сведок Вељковић Велибор и све изјаве на које је подигнута оптужница ја седим, лежим овде, а сведоци су признали да су лажне изјаве, да их је Станковић дотерао и њега сад нема овде. Довео је господина тужиоца који сад мора да вади кестење из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ја сам Вас питала само у односу да ли имате неке примедбе на исказ сведока?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па морам да Вам кажем, не могу да издржим више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас вратите се, настављамо сутра.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес а наставља сутра са почетком у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА